

autorin

magazín OSA nejen pro autory

jaro 2012

Charlie Straight | Karel Vágner | Oskar Petr
OSA Partner | nové sošky Výročních cen OSA
bicí | Pražské jaro | Nejlepší jazzová skladba

Valné shromáždění členů OSA

- 24. května 2012
- od 12:30 hod
- hotel Crowne Plaza

V měsíci únoru 2012 přibylo do zastupování

36 nových autorů a **1** nakladatel.

Vážené kolegyně, vážení kolegové,

lasti populární hudby se snížila na akce s hrubým inkasem od 750 EUR. Ještě připomínám, že GEMA nemá u živých produkcí naše „inkasní koeficienty“. Výše inkasa za jednotlivá vystoupení není zohledněna a systém je tak nebývale solidární. Na druhé straně má několik „zhodnocovacích“ mechanismů pro domácí nositele práv. např.: vyrovnávací fond. Účelem tohoto fondu je zajistit členům, jejichž tvorba byla umělecky úspěšná, podporu v případě nouze; nebo obsahuje také „hodnocení umělecké osobnosti a celkové tvorby“ pro skladatele, jejichž dílo lze označit za obsáhlé. GEMA má také velmi silný sociální a duchodový systém. Podpora v oblasti vážné hudby nesmí být menší než 30,07 % prostředků celkově poskytnutých pro sociální a kulturní účely po odečtení částky určené pro sociální fond.

Z mého pohledu je velmi sympatický rozúčtovací řád rakouského ochranného svazu AKM, který má celkem 18 stránek, a to včetně dělicího klíče (GEMA jich potřebuje přes 70). Body přidělované skladbám se blíží našim koeficientům v R+TV. Vážná hudba se hodnotí původovými kroky od 1 – 3, podobně populární hudba od 1 – 2,5. Vynášením základních bodů délkou trvání provedení se zjistí počet bodů, které se použijí pro rozúčtování. Základem pro rozúčtování živých provedení je částka vybraná za dané představení, která se rozdělí mezi tato díla podle jejich délky a přidělených bodů. Díla vážné hudby jsou dotována z částek odečtených na sociální a kulturní účely v celkové výši 2% z celkového inkasa za provozovací práva. Správnost a úplnost přijatých reper-toárových listů k veřejným, živým provedením zábavné hudby kontroluje „Komise pro ověřování programů“.

Podobnou komisi pro kontrolu programů (playlistů) má také Francouzský SACEM. Ten boduje všechny skladby jedinou tabulkou od 1/8 bodu (díla do 14 sec) – 102 (díla do 50 min). Jedná se o přepočtení trvání skladby na body. Při rozúčtování se zohledňuje inkaso za produkci, počet provedených děl a jejich délka (minuty) při vysílání, nebo body při živé produkci. Vážná hudba je dotována prostřednictvím kulturního fondu.

Závěrem mini seriálu Rozúčtovací řád jedním pohledem, bych se s vámi rád podělil o letmé nahlédnutí do rozúčtovacích řádů v jiných zemích v našem kulturním prostoru.

Obecně se dá odvodit, že celoevropským trendem je pozvolný odklon od bodování skladeb a postupný přechod směrem k přímému rozúčtování. Ale i „ochranky“, které již bodový systém nepoužívají, zachovávají podporu vážné a nekomerční hudby v různém rozsahu. K tomu je zapotřebí sdělit, že Evropská komise zamýšlí do budoucna harmonizovat kolektivní správu v rámci EU. Mají být stanoveny určité zásady a pravidla, která pak budou muset být implementována do českého právního prostředí. Je možné, že se tato harmonizace nepřímo dotkne i rozúčtovacích řádů. Zatím není žádný termín stanoven, ale je dobré o těchto tendencích vědět.

Zde je seznam ochranek, které – podobně jako my – formou bodování zohledňují žánr, obsazení a případně délku skladby: AKM (Rakousko), GEMA (Německo), HDS (Chorvatsko), SABAM (Belgie), SACEM (Francie), SOKOJ (Srbsko), SOZA (Slovensko), STIM (Švédsko). U ostatních zemí EU již tomu tak není. Samostatně stojí PRS (Anglie), která bodový systém v minulosti nepoužívala a přidržuje se více praxe běžné v USA. Dlužno ale podotknout, že také její autorský zákon se od našeho v mnohém odlišuje.

Bodovací tabulky německé GEMA, (které jsme převzali v roce 1992) se nijak zásadně nezměnily. Rozšířily se o „on line práva“ a hranice pro přímé vyúčtování v ob-

švýcarská SUISA dělí inkaso podle zdroje a stanovených pravidel do tzv. „rozúčtovacích tříd“, kde se užitá díla rozúčtují přímo. U živé hudby rozlišuje dvě základní třídy, koncerty a jiná provedení s výnosy pod 20 CHF a nad 20 CHF za dílo. Rozúčtování se provádí podle programu. Můžeme se tam také dočíst, že z příspěvku na sociální podporu a kulturní účely, který činí 10% z provozovacích práv, musí být 7,5% fondu použito na zabezpečení autorů a nakladatelů SUISA a 2,5% na podporu kulturních poslání (fond SUISA pro hudbu).

// Pro ilustraci
přikládám bodovací
tabulku z roku 1948.
Je to nejstarší tabulka,
která byla v archivu
OSA dohledána.

Všechny ochranky EU totiž vytvářejí kulturní a sociální fond (KSF). Odečet na sociální a kulturní účely bývá až 10% z provozovacích práv. Tato výše bývá stanovena na základě recipročních smluv se zahraničními ochrankami. Smlouvy nám umožňují z inkasa vybraného pro zahraniční společnosti srážku pro náš KSF. Zahraniční společnost si obdobně strhne z inkasa pro naše zastupované vybraném na jejich území 10% pro jejich KSF. Tyto smlouvy, ale mohou být uzavřeny jen v případě, že sami máme vlastní KSF a jeho prostředky jsou užity na tyto účely. Když půjde vše hladce, bude KSF zakotven i přímo v našem rozúčtovacím řádu. Bude to krok k větší transparentnosti pro nás i směrem do zahraničí. Věřím, že to také bude správný krok ve prospěch nás všech.

*Hodně úspěchů, rozkvetlé jaro
a příjemné Velikonoční svátky
přeje váš
Luboš Andršt,
předseda dozorčí rady*

01 obsah

/ jaro 2012

18

24

30

36

42

autor in
Magazín OSA
číslo 01 / jaro 2012

obálka: Charlie Straight
foto: Adam Holý

www.osa.cz

Vydává OSA – Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním, o. s., Čs. armády 20, 160 56 Praha 6, oddělení PR a komunikace, telefon: 220 315 243, 220 315 304, e-mail: komunikace@osa.cz
Povolení MK ČR E 19237, vychází 4x ročně, náklad 7100 ks výtisků, místo vydání Praha. Redakce si vyhrazuje právo upravovat a krátit příspěvky. Děkujeme za pochopení. Toto číslo vyšlo dne 3. dubna 2012.

Redakce: Lukáš Paulů, Petr Soukup / Redakční rada: Pavel Růžička, Kryštof Michal a Lukáš Humík / Koncept, design a sazba: PARTagency, a.s., www.part.cz / Korektury: Jirí Houdek / tisk a distribuce: LOG INN / Fotografie na této stránce: archiv Karla Vágrera, archiv Oskara Petra, Shutterstock.com, DECCA Uwe Arens, En.dru

Vyčíslení hodnoty minut za šíření hudebních děl rozhlasem.

Skupina:	Druh díla:	Hodnota 1 minuty:
I.	Jednoduché taneční skladby, popěvky, harmonisace lidových písní a podobně	základ
II.	Pochody, taneční skladby, písničky, podíl zpracování smíší z děl chráněných, smíší z volných děl a podobně. Bodová cena za zpracování děl chráněných vypočte se v základě podle skupiny I. až V, od této bodové ceny odečte se vyčíslená bodová cena podílu za zpracování; rozdíl představuje bodovou cenu za chráněná díla zpracovaná.	1,5 X základ
III.	Cyklické formy hudby zábavné (suity, hudba k filmům, ouvertury a podobně). Prokomponované skladby instrumentální a vokální pro 1 až 2 nástroje, sólový zpěv s doprovodem 1 nástroje, sbory a kapela, prokomponované úpravy lidových písní pro sólový hlas s klavírem nebo pro sbor bez průvodu nebo s klavírem	2 X základ
IV.	Prokomponované instrumentální a vokální skladby (složilých forem) pro 1 až 2 nástroje, sólový zpěv s průvodem 1 nástroje, sbory s průvodem 1 nástroje, prokomponované úpravy lidových písní s orchestrem, cyklické skladby pro sólové nástroje výjma pro klavír, varhany a podobné nástroje	2,5 X základ
V.	Hudba komorní, cyklické skladby pro klavír sólo, pro klavír a 1 nástroj, písňové a sborové cykly, trio a kvartel. Kvintet až nonet, vokální díla s komorním ensemblem. Hudba orchestrální od ouvertury klasické formy až k symfonii a kantátě	3 X základ

Plati od 1. 1. 1947.
Příloha k Jednacímu řádu o vyúčtování honorářů OSA.

OSA - Odd. 4 - 16 - 2500 - VII - 1948

136

Bodové ocenění hudebních děl při veřejném nedivadelním provozování a veřejných nedivadel. přednesech.

Skupina:	Druh díla:	Bodové ocenění:
1.	Jednoduché taneční skladby, popěvky, harmonisace lidových písní a pod. . . . . v trvání do 5 minut (za dalších 5 minut X 2, atd.)	24
2.	Pochody, taneční skladby, písničky, podíl zpracování smíší z děl chráněných, smíší z volných děl a chráněných vypočte se v základě podle bodu 1—8, od této bodové ceny odečte se vyčíslená bodová cena podílu za zpracování; rozdíl představuje bodovou cenu za chráněná díla zpracovaná, v trvání do 5 minut (za dalších 5 minut X 2, atd.)	48
3.	Složilější formy (písně, žansony, kraší skladby lyrické), číselné valčíky, koncertní tance, jednotlivé díly ze suit, ... v trvání do 5 minut	96 120
4.	Cyklické formy hudby zábavné (suity, hudba k filmům, ouvertury a pod.) . . . . . v trvání do 5 minut	192 240 360
5.	Prokomponované skladby instrumentální a vokální (pro 1 až 2 nástroje, sólový zpěv s doprovodem 1 nástroje), sbory a kapela, prokomponované úpravy lidových písní pro sólový hlas s klavírem nebo sbor s klavírem, v trvání do 5 minut	480 720
6.	Prokomponované instrumentální a vokální skladby (složilých forem) pro 1 až 2 nástroje, sólový zpěv s prův. 1 nástroje), sbory s průvodem 1 nástroje, prokomponované úpravy lidových písní s orchestrem, cyklické skladby pro sólové nástroje (výjma pro klavír, varhany a pod.), v trvání do 5 minut	960 1440 1920
7.	Hudba komorní, cyklické skladby pro klavír sólo, klavír a 1 nástroj, písňové a sborové cykly, trio a kvartel, ... v trvání do 20 minut	2640 2880
	Kvintet až nonet, vokální díla s komorním souborem, ... v trvání do 20 "	3200 3800
8.	Hudba orchestrální od ouvertury klasické formy až k symfonii a kantátě, ... v trvání do 10 minut	3800 4800 6000
	Symfonické a kantátové skladby většího rozsahu oceňují se individuálně.	

Plati od 1. 1. 1947.
Příloha k Jednacímu řádu o vyúčtování honorářů OSA.

OSA - Odd. 4 - 16 - 2500 - VII - 1948

136

Neidentifikovatelné honoráře – mýty a skutečnost

Několikrát jsem v poslední době narazil, a to nejen mezi veřejností, ale i mezi zastupovanými OSA, na velmi zmatečné povědomí o tom, co to jsou a jak se rozdělují neidentifikovatelné honoráře. Naposledy na straně šest v deníku Právo.

Citace:

OSA totiž vybírá autorské odměny automaticky za každého českého autora, opravdu zásadní peníze, ale inkasuje jen část z nich, která si mezi sebe přerozděluje také tzv. neidentifikovatelné příjmy: poplatky z rozhlasu a televize, o které se nikdo nepřihlásil, u kterých nebyl dohledán autor nebo nechvalně známé poplatky za prázdná CD a DVD. „Příjemcem těchto peněz se může stát jen autor, který v po sobě jdoucích letech vykáže určitou minimální sumu autorských příjmů. Ta je ale třeba pro nás, klasikáře, natolik vysoká, že na ni většina mých kolegů, včetně mě, nemá šanci dosáhnout,“ vysvětluje hudební skladatel Marko Ivanovič, jehož operu Čarokraj právě uvádí Národní divadlo.

Právo | 16. 2. 2012 | Rubrika: Příloha – Salon | Strana: 6 | Autor: KAREL VESELÝ |
Téma: Instituce a legislativa

Rád bych existenci neidentifikovatelných příjmů a nakládání s nimi panu Ivanovičovi, panu Veselému i dalším pomýleným vysvětlil.

Předně se vši vážností konstatuji, že veškeré inkasované honoráře jsou vypláceny nám, zastupovaným, za zcela rovných podmínek. Tedy že při rozúčtování nehraje nižádnou roli, je-li někdo člen OSA či nikoli, neberou se v potaz žádné „dosažené minimální sumy honorářů“, jak se autoři ci-

tace mylně domnívají, ani nezáleží na tom, zda je autor z tuzemska či ze zahraničí. Ano, v minulém století měli členové OSA jistá privilegia při rozúčtování, ale tato praxe je již dávno pryč, a dnes při distribuci (rozúčtování) honorářů se OSA chová ke všem svým zastupovaným zcela stejně.

// Rozšířená pověra o zvýhodňování členů OSA se vždy točí kolem neidentifikovatelných příjmů. Co pod pojmem neidentifikovatelné příjmy v terminologii OSA rozumíme?

RC: Autor citace si pod tímto termínem nesprávně představuje „... poplatky z rozhlasu a televize, o které se nikdo nepřihlásil, u kterých nebyl dohledán autor“, naopak správně uvádí „... nechvalně známé poplatky za prázdná CD a DVD.“

foto: shutterstock.com

> // **Jak OSA nakládá s honoráři z rozhlasu a televize, „o které se nikdo nepřihlásil“?**

RC: Rádía i televize hlásí veškerá užitá hudební díla i jejich autory. Samozřejmě, že občas nastane situace, zejména u zahraničních titulů, že buď autor, nebo jeho konkrétní dílo, nejčastěji obojí, není v databázi OSA ani v mezinárodních databázích ochranných společností. OSA honorář k danému dílu rozúčtuje, ale neví, komu ho má vyplatit.

OSA v takovýchto případech prostředky deponuje, a pokud se později podaří autora dohledat, jsou mu vyplaceny. Jestliže se nepodaří autora zjistit, jsou tyto prostředky po třech letech (promlčecí lhůta) vráceny do rozúčtování a jsou rozděleny mezi všechny ostatní autory, kteří se na daném rozúčtování (rozhlas či televize) podílejí. Každý autor tak dostane podíl na tomto vráceném honoráři úměrně svému aktuálnímu honoráři z dané oblasti. Členství či nečlenství v OSA při tomto procesu nehraje žádnou roli.

Takovéto neznámé skladby, na které jsou navázány honoráře a čeká se na identifikaci autora, se na OSA označují „P“, péčka (možná od Put aside – dát stranou). Honoráře na ně navázané nejsou v principu neidentifikovatelné, k jejich identifikaci v průběhu času povětšinou dochází, proto se jim neidentifikovatelné neříká.

Termínem „neidentifikovatelné příjmy“ na OSA označujeme takové příjmy, ke kterým ze samé podstaty není možné obdržet playlist s názvy použitých skladeb a jmény au-

torů. Patří sem zmíněné náhradní odměny (poplatky z paměťových médií a přístrojů umožňujících kopírování), řadíme sem veškerou reprohudbu (reprodukováná hudba v obchodech, restauracích...) a také poplatky za kabelový přenos. Ve všech těchto případech OSA inkasuje, ale nedostává žádné údaje o tom, která díla byla užitá.

// Jak tyto neidentifikovatelné příjmy OSA rozděljuje?

OSA tyto příjmy rozděljuje podle identifikovatelných příjmů autora z totožného druhu užití. Zhruba řečeno, tržby za rozhlasové přijímače se rozdělují podle výše příjmů jednotlivých autorů z rozhlasového vysílání. Tržby za televizní přijímače se rozdělují podle výše příjmů autorů z TV vysílání. Náhradní odměny za možnost kopírovat si legálně pořízenou nahrávku se rozdělují podle výše příjmů autorů z prodeje nahrávek. Ani při tomto rozdělování nehraje prážádnou roli členství v OSA, žádné minimální sumy honorářů, ba ani to, zda se jedná o autora zahraničního či tuzemského.

Rozúčtování všech příjmů za poskytnuté licence, ať už je nazýváme identifikovatelné či neidentifikovatelné, probíhá podle transparentních, veřejně dostupných pravidel (Rozúčtovací řád je dostupný na www.osa.cz) a nezvýhodňuje ani členy OSA ani autory bohaté, ani ty slavné či zasloužilé, prostě nezvýhodňuje nikoho.

// Patří sem zmíněné náhradní odměny (poplatky z paměťových médií a přístrojů umožňujících kopírování), řadíme sem veškerou reprohudbu (reprodukováná hudba v obchodech, restauracích,...), anebo také poplatky za kabelový přenos. Ve všech těchto případech OSA inkasuje, ale nedostává žádné údaje o tom, která díla byla užitá.

text:
ROMAN CEJNAR
Roman.Cejnar@osa.cz

foto: shutterstock.com

OSA Partner

podpůrce uměleckých hodnot, rozsahu i bohatství kulturního života v oblasti hudby

Prostřednictvím programu Partnerství si OSA de facto platí reklamní prostor na příslušných kulturních akcích a vstupuje tak do povědomí účastníků akcí jako instituce, která přispívá k rozsahu i bohatství kulturního života.

Komise Partnerství započala svoji činnost dne 8. 10. 2010, kdy se konalo její první zasedání. Je třeba si uvědomit, že musela nalézt a formulovat veškeré zásady pro svoji činnost. V neposlední řadě bylo třeba též promyslet, prodiskutovat a ve sjednoceném názoru přijmout pracovní strategii komise. Jinými slovy řečeno, během podzimu 2010 postupně vznikla jakýsi jízdni řád. Z tohoto hlediska je třeba se dívat na rozběhové kolo činnosti komise. S určitým uspokojením však lze konstatovat, že pro rok 2011 už bylo pro agendu komise vše připraveno tak, aby její jednání a rozhodování mohlo být jasné a smysluplné.

Komise si je dobře vědoma skutečnosti, že OSA se může stát partnerem akcí koncertních, festivalových, charitativních, partnerem při vydávání hudebních děl, při organizování soutěží, hudebních kurzů i partnerem při uvádění premiér nových děl apod.; může si od pořadatelů těchto akcí koupit reklamní prostor, může si

u nich zaplatit budování svého dobrého jména atd. Může to dělat prostřednictvím subjektu, který si sama vybere, čili de facto může poskytnout peníze tam, kde chce podpořit nějaký kulturní podnik. Tato skutečnost se tudíž stala základem pro zvažování funkční strategie komise. Avšak komise si předsevzala, že udělá vše pro to, aby výše zmíněná a ryze obchodní kritéria povýšila též kritérii uměleckými, tj. aby obě hlediska byla nedílně skloubena.

V roce 2011 byla činnost komise pravidelná. Termíny zasedání komise se řídily daty uzávěrek jednotlivých projektových kol. Rozhodování komise respektovalo čtyři níže uvedené hlavní zásady:

- Podporovat významné výběrové reprezentativní akce, které jsou povahy periodické a jsou dobře zakotveny ve vědomí společnosti, aby „jméno OSA“ bylo s nimi trvale spojeno.
- nutnost, aby výběr významných kulturních periodických akcí reprezentoval širší spektrum jednotlivých žánrů a dále, aby výběr byl chápán jako otevřený systém připravený ke své eventuální modifikaci, doplnění či dotváření.
- Vedle výše zmíněné podpory bylo pokračováno v dialogu též s menšími pořadateli se snahou nacházet i tam místa pro reklamu dobrého jména OSA.

text:
PROF. IVAN KURZ,
předseda komise
Partnerství ve spolupráci
s představenstvem OSA

Základní „desatero“ programu Partnerství

1. Program Partnerství

Pozitivní krok v posilování veřejného povědomí o kulturní úloze OSA, jakož i o jeho společenské odpovědnosti.

2. Definice programu:

- Partnerství OSA je iniciativa, která vytváří a posiluje dobré jméno této organizace a informuje o její činnosti.
- Posiluje povědomí o autorském právu a podporuje provozování děl zastupovaných autorů.
- V dlouhodobém horizontu napomáhá rozvoji české hudební kultury – a to nejen v České republice.
- Je určitou formou spolupráce mezi OSA a provozovateli hudebních produkcí.

3. Poskytnutí Partnerství

Partnerství na konkrétním projektu je možné poskytnout:

- rozhodnutím představenstva v rámci obchodní strategie OSA
- rozhodnutím komise Partnerství (tato komise je jmenována DR OSA)

4. OSA realizuje Partnerství v následujících programech:

- „OSA živě“
- „OSA pomáhá“
- „Vyrobeno s OSA“
- „OSA talent“
- „Premiéry OSA“

5. Hlavní principy a zásady pro přiznání Partnerství OSA

Projekt Partnerství je určen zejména pro:

- monitoring terénu a vyhledávání nosných projektů
- iniciaci a podporu skladatelských soutěží
- podporu tvorby (vznik díla a zejména jeho realizace)
- podporu interpretů české tvorby
- podporu uměleckého hudebního školství (soutěže, koncerty, které uvádějí soudobou tvorbu)
- podporu provozování české tvorby v cizině, včetně zahraničních stáží českých autorů

6. Kritéria umělecká

- Přináší projekt významnou prezentaci určité hudební oblasti, popř. má bilanční charakter (např. podpora festivalů, přehlídek, uvádění české tvorby v zahraničí apod.)?
- Znamená realizace projektu pomoc kulturnímu životu dané oblasti (regionu), popř. napomáhá k prezentaci nekomerčních žánrů v rámci dané kulturní oblasti?
- Napomáhá realizace projektu vytváření hodnotové hierarchie v rámci kulturního dění, popř. představuje mimořádný (významný) duchovní přínos?
- Prezentuje realizace projektu nové myšlenky a pohledy (např. podpora nové tvorby, podpora skladatelských soutěží apod.)?
- Znamená realizace projektu podporu uměleckých aktivit mladé generace?

7. Kritéria komerční

- Jak realizace projektu napomůže propagaci OSA, jakým způsobem bude prezentováno partnerství OSA?

- Jaká je publicita projektované akce?
- Pro jak rozsáhlý počet návštěvníků je projekt určen?
- Je rozpočet projektu přiměřený?
- Jaké inkaso OSA lze očekávat?

8. Projektová kola

Uzávěrky projektových kol jsou:

- 28.2.
- 31.5.
- 31.8.
- 30.11.

OSA oznámí žadatelům své rozhodnutí do konce následujícího kalendářního měsíce.

9. Pracovní strategie komise

- Podporovat významné výběrové reprezentativní akce, které jsou povahy periodické a jsou dobře zakotveny ve vědomí společnosti, aby „jméno OSA“ bylo s nimi trvale spojeno.
- Je nutné, aby výběr významných kulturních periodických akcí reprezentoval širší spektrum jednotlivých žánrů a dále je nezbytné, aby výběr byl chápán jako otevřený systém připravený ke své eventuální modifikaci, doplnění či dotváření.
- Vedle výše zmíněné podpory je třeba pokračovat v dialogu též s menšími pořadateli a snažit se i tam nacházet místa pro reklamu dobrého jména OSA.

10. Cíl:

Cílem je, aby OSA byl v rámci společenského vědomí spojován nejenom s vybíráním autorských poplatků, ale i s podporou pozitivních kulturních hodnot.

// OSA zaznamenal za program „Partnerství“ v průběhu roku 2011 spoustu kladných ohlasů od laické i odborné veřejnosti, pořadatelů i vydavatelů.

- Cílem (viz též výše) bylo, aby OSA byl v rámci společenského vědomí spojován nejenom s vybíráním autorských poplatků, ale i s podporou pozitivních kulturních hodnot.

OSA zaznamenal za program „Partnerství“ v průběhu roku 2011 spoustu kladných ohlasů od laické i odborné veřejnosti, pořadatelů i vydavatelů. V roce 2012 bychom se chtěli ještě více zaměřit na programy Vyrobeno s OSA a OSA talent. Jsou rozjednány projekty, které jsou zaměřeny na zvyšování

kvalifikace hudebníků jako jsou workshopy se zahraničními producenty apod.

Jsme potěšeni, že program Partnerství OSA si přes velmi krátkou dobu existence vybudoval významnou pozici v oblasti podpory hudební branže.

Vysoká škola uměleckoprůmyslová + Crystal Glamour = nové sošky Výročních cen OSA

foto: LUKÁŠ PAULŮ

ak. soch. Rony Plesl

(*1965, Jablonec nad Nisou)
1984–1990 VŠUP, kov a šperk (V. K. Novák) a sklo (J. Harcuba)
1990 stáž na škole La villa Arson, Nice (Francie)
1997 stáž u firmy Tittot, Taipei (Taiwan)
 Působil jako středoškolský pedagog (SUPŠB Jablonec nad Nisou, SUPŠS Železný Brod), poté jakodesignér ve sklárnách Ajeto, B. A. G. Vsetín a Barovier & Toso (Itálie), ve firmě Sahn v České republice. V roce 2002 založil značku Rony Plesl, s. r. o., v roce 2005 pak Studio Rony Plesl. Spolupracuje s firmami Sahn (Německo), kde je od roku 2009 hlavním designérem, se sklárnami Moser, Ajeto a Květná. Je designérem společností Denizli by Pasabahce (Turecko) a Preciosa. Zabývá se volnou plastikou a kresbou, realizacemi v architektuře (skleněné a kamenné objekty v České republice i v zahraničí) a designem interiérů.

www.ronyplesl.com

Zdroj: www.vsup.cz/cs/uzite-umeni/atelier-skla

www.pavelkarous.cz

Šestý ročník Výročních cen OSA s sebou kromě dalších překvapení, které nechám zatím neodhalené, přinese novinku v podobě nových křišťálových sošek pro vítěze. Na návrzích pracují pod vedením Ronyho Plesla a za asistence Pavla Karouse studenti Ateliéru skla, ze kterých vzejde vítězný návrh.

S nákresem se hned poté vítěz přesune do Okrouhlice, do sklárny Crystal Glamour, kde nám prvotřídní skláři a brusíči vyrobí sošky pro oceněné skladaatele, textaře, nakladatele a pořadatele.

Je to další z momentů, který dodá Cenám OSA lesk, brus a eleganci. Všem zúčastněným děkuji a potencionálním vítězům doporučuji již nyní přemýšlet – kam s ní. Přeji hodně štěstí!

MgA. Pavel Karous

(*1979, Praha)
1998–1999 UJEP, Ústí nad Labem, FUD, Atelier Sklo (Ilija Bílek)

1999–2005 VŠUP v Praze, ateliér Prostorové tvorby (Marian Karel)
2002–2003 University of Plymouth, Exeter, Velká Británie, ateliér sochy (Andy Clussan), stáž Akademie výtvarných umění, Praha, ateliér monumentální tvorby, (Aleš Veselý). Zabývá se i scénografickými návrhy (např. pro hru Michala Pěchoučka Muži malují nebo hru Cybercomix), projektem Vetřelci a volavky, který má ochraňovat a popularizovat sochy ve veřejném prostoru z období normalizace (námět a scénář dokumentárního filmu pro Českou televizi, přednášky a výstavy).

Crystal Glamour

Sklárna CRYSTAL GLAMOUR, a.s. byla založena v roce 1991 v Okrouhlici nedaleko Světlé nad Sázavou na Českomoravské vrchovině, v krajině úzce spjaté se sklářskou výrobou sahající až do 14. století. Díky vlivu anglického broušeného olovnatého křišťálu se v 18. století začali v okolí Světlé nad Sázavou zakládat brusírny. Sklárna dnes zachovává tradiční výrobu a vyrábí originální 24% olovnatý křišťál, určený pro ruční broušení. Sortiment sklárny zahrnuje širokou škálu křišťálových a barevných výrobků s lehkými i bohatě broušenými dekory, s vysokým smaltem, pískovanou nebo pozlacenou dekorací. Sklárna se rovněž vyznačuje velikou zručností výroby originálních prstenců v křišťálových výrobcích a zalévání fotografií a poštovních známek do křišťálového skla. Sklářští mistři pod vedením Zdeňka Kořary drží světové prvenství v těchto unikátních výrobních postupech. Výrobky CRYSTAL GLAMOUR nejsou založeny na náhodně

otec a syn Kořarovi

debata se studentem VŠUP Lukášem Novákem nad možnostmi technologických postupů

ukázky brusů

(volně) tvarovaném hutním skle, ale jsou ručně foukané do rotačních dřevěných nebo hliníkových forem, které zaručují přesný konečný tvar dle původního návrhu tvaru. Všechny výrobky jsou výhradně ručně broušeny a dále zušlechťovány.

Rozhovor s Jaroslavem Kořarou

// **Kdo a kdy sklárnu Crystal Glamour založil?**

JK: Naše sklárna byla založena v roce 1991 v Okrouhlici nedaleko Havlíčkova Brodu panem Jaroslavem Nohou jako obchodním ředitelem, a také sklářským mistrem uměleckých řemesel Zdeňkem Kořarou, který ve sklárně pracuje do současnosti coby ředitel výroby. Nejprve společnost pouze dekorovala křišťálové polotovary broušením, ale v plánu už byla výstavba nové sklářské hutě, která byla zprovozněna v roce 1994.

// **Kolik zaměstnanců máte a v jakých provozech?**

JK: Sklárna má padesát zaměstnanců ve dvou provozech. Ve sklářské huti pracuje 8 sklářů a na brusírně 17 kuličů. Ostatní zaměstnanci obstarávají doprovodné profese.

Společnosti si veškeré zakázky zajišťuje sama včetně expedic do zahraničí.

// **V čem je vaše sklárna ojedinelá, jaká je vaše největší konkurenční výhoda?**

JK: Výroba ve sklárně Crystal Glamour funguje po celou dobu své existence bez jakýchkoliv přerušení vlivem světových krizí, tedy více už jak osmnáct let. Je to dáno především schopností dodávat vysoce kvalitní, ručně vyráběný křišťál vytvořený podle tradičních a osvědčených technologických postupů.

// **Na jaké výrobky se specializujete?**

JK: Náš sortiment je velice rozsáhlý a výhradně ručně vyráběný. Vedle tradičního broušeného křišťálu jako jsou křišťálové sklenice s ručně tahanými stonky, různé karafy, džbány, mísy, nástolců a váz, jsme vyvinuli křišťálové mlýnky na kávu a pepř a další servírovací doplňky jako jsou dávkovače na cukr, mléko, ocet atd. Dodáváme dále olejové lampičky na aromatický olej, petrolejové lampy, elektrické lampy a lustrová stínidla.

// **Do jakých zemí český křišťál vyvážíte?**

JK: Náš křišťál putuje zvláště do arabského světa, do jihovýchodní Asie, Austrálie a ta-

ké máme významné evropské a americké odběratele.

// **Co považujete za svůj největší úspěch a čeho byste ještě chtěli dosáhnout?**

JK: Momentálně jsme hrdí na unikátní metodu zalévání fotografií do křišťálových těžitek. Těžitka s fotografiemi také umíme zakomponovat do pohárů, může tak vznikat celá škála originálních trofejí.

// **Jak nahlížíte na spolupráci se studenty, mladými návrháři, designéry?**

JK: S mladými lidmi a designery pracujeme velice rádi, protože dokáží na věc nahlédnout z jiného úhlu pohledu, než jsme zvyklí. Trochu nás mrzí, že mladá generace o sklářství ztratila zájem. Myslím tím, že dnes neexistují už žádní sklářští učni, přestože v minulosti i v současnosti to jsou prestižní zaměstnání, které jsou nadstandardně ohodnocené.

text:
 LUKÁŠ PAULŮ,
 oddělení PR a komunikace
 lukas.paulu@osa.cz

Charlie Straight

Text: LUKÁŠ PAULŮ
Foto: LUKÁŠ VRTÍLEK, ADAM HOLÝ, JIŘÍ KOVAŘÍK

Třinecká indie rocková skupina založená v roce 2006 hraje ve složení Albert Černý, Michal Šupák, Johnny Cienciala a Pavel Pilch. První deska *She's a Good Swimmer* slavila velký úspěch jak mezi novináři, tak u veřejnosti. Od svého založení získala skupina několik ocenění: tři Anděly v kategoriích Objev roku, Album roku nebo Videoklip roku. Charlie Straight jsou ovlivněni britskou scénou, kapelami jako Radiohead, Coldplay, Everything Everything a dalšími. To vše uzavírá energický projev a anglické texty frontmana kapely Alberta Černého, který je i výlučným skladatelem a textařem veškerých písní. Na jaře 2012 vydají Charlie Straight druhou desku *Someone With a Slow Heartbeat*, kterou OSA v rámci projektu Partnerství podpořil. Kapela ji vydává na svém vlastním labelu Straight Behaviour.

Po několika minutách od zmáčknutí čudlíku REC na diktafonu je jasné, že hudba a kapela je pro Alberta téměř vše. Zapáleně a s chutí odpovídá na dotazy, přitom zakusuje máslový croissant a pije čaj. Moravský dialekt je nezaměnitelný, nepomenutelný a zároveň dodává rozhovoru osobitost a melodičnost. Po téměř dvou hodinách jsme témata hovoru vyčerpali. Vítejte v Albertově světě.

// Právě pracujete na druhém CD (*Someone With a Slow Heartbeat*), kdy bude deska v prodeji?

CHS: Deska je v prodeji od 14. března.

// Jaké distribuční kanály využijete?

CHS: Od začátku března je deska k dostání na českých i mezinárodních (britských, německých, amerických) iTunes. Do 14. března tedy pouze na iTunes, pak bude možné si desku >

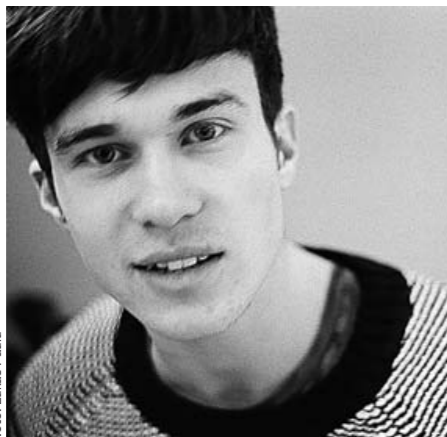

foto: Lukáš Paulů

říkal, že by to mohl být Guy Fixsen, který je ale bohužel se svojí novou motorkou v Jižní Americe. Poté, co s námi natočil desku, se rozhodl, že přeletí do USA a pojedí z Atlanty přes Mexiko, Guatemala, Brazílii až k Ohňové zemi. V průběhu cesty se přidá i jeho přítelkyně Emma. Píše si blog, na kterém nás zdraví z Mexika, Guatemaly, tak to je takové dost šílené. Nejsem si jist, že v březnu bude někde v Evropě. Takže Guy Fixsen to nebude. Zatím tedy nemáme jasno.

// Bude mít CD nějaké nosné téma?

CHS: Vždycky to něco spojuje. Nová deska je možná až moc autobiografická. Nejvíc mě zarazilo, když jsem první i druhou desku pustil doma a řekli mi:

„No, ta první deska byla o tom a o tom a o téhle holce a ta druhá deska je celá o tom a o téhle holce.“

„A jak to víte?“

„To z toho prostě poznáme.“

„Kurňa, tak to je v prdeli...“

// No ale v podstatě to je to, o cos usiloval, ne?

CHS: Já jsem z toho samozřejmě nadšený...nejvíc ze všeho v životě mě baví, když vymyslím písničky...to mě baví fakt úplně nejvíc...no, možná ještě některé další věci by se našly (Albertův obličej se rozjasnil).

Když mě něco trápí, nebo mám z něčeho radost, tak málokdy zajdu s někým na kafe a vykládám o tom, jak jsem něco zažil. Spíš si vezmu kytaru a zahraju si písničku ve svém světě. To mě baví.

// Klip k singlu Coco jste natáčeli v Trinci?

CHS: Jo, v Trinci. Chtěli jsme vzdát hold našemu městu a symbolicky se s ním rozloučit. Chtěli bychom jít někam dál, nikam se ještě nestěhujeme, ale přemýšlíme o tom. Chtěli bychom vyjet do zahraničí s nějakou kapelou, která jede po Evropě, třeba Německo, Francie, Belgie, Španělsko a tak. To je v současné době náš největší cíl.

// Alberte, tak to pro tebe mám asi dobrou zprávu. Začnete si balit kufry. Kromě podpory CD vám nabízíme spolupráci formou mezinárodního workshopu. Kromě jiného bude hlavní snahou propagovat kapelu Charlie Straight a zajistit její účast na festivalech a koncertech například v Nizozemsku a Velké Británii. Co ty na to? Balíte, jedete?

Fakt? To zní dobře. Určitě bychom jeli. >

// Když mě něco trápí, nebo mám z něčeho radost, tak málokdy zajdu s někým na kafe a vykládám o tom, jak jsem něco zažil. Spíš si vezmu kytaru a zahraju si písničku ve svém světě. To mě baví.

> předobjednat nebo pak koupit na koncertech, popřípadě v obchodech.

// Desku jste natáčeli ve Švýcarsku, proč právě tam a s kým na ni spolupracujete?

CHS: Protože tam žije náš fanoušek Massimo Scolari, který vlastní studio Crystal Sound. Fandí nám, líbí se mu naše hudba, tak nám nabídl studio zdarma. Využili jsme toho. Producentem desky je Guy Fixsen a jako asistent ve studiu byl Matt Howe. Matt je borec, strašný sympáťák, skromný člověk, a to i přesto, že v Londýně dělal ve studiích jako Abbey Road nebo Metropolis. Pracoval například se zpěvákem z Oasis nebo Markem Knopflerem.

Když mu řekneš třeba: „No, Matte – já bych potřeboval nahrát zpětnou vazbu, kde to bude pořádně chrčít.“ On se zamyslí a řekne: „Albert, that 's a great idea.“

// Neplánujete album vydat i na vinylu?

CHS: My bychom strašně rádi, je to super věc. Otázka je, zdali je na to v Čechách odbyt. Když na to budeme mít peníze, tak to určitě uděláme, protože se nám to moc líbí.

Otázka je, jak vysoké jsou náklady. My si to všechno děláme sami, máme svoje tabulky. Musíme počítat prachy, aby se nám nestalo, že nám prachy pochybí.

// Kde jste desku pokřtili?

CHS: V pražském Bontonlandu proběhla menší tiskovka 14. března a pravý velký křest s koncertem jsme měli 13. 3. na Flédě v Brně. Je tam super atmosféra, má to určité kouzlo. Minule tam na nás přišlo 900 lidí.

// Už víte, kdo vám desku pokřtí?

CHS: To právě ještě nevíme. Klukům jsem včera

> // Baví tě natáčení, podílíš se třeba i scénaristicky?

CHS: My se s kapelou podílíme často na všem. Co se týče Coco, tak tam to bylo tak... čtenáře bych chtěl upozornit na tričko, co mám v klipu na sobě "I still love her". Kameraman School Beauty Queen, Jirka, má firmu, která dělá trička „I love...“ a ty si můžeš určit co. Já si těch triček udělal několik: I love Beck, I love MGMT, I love her legs – to jsem pak dal kamarádce, protože jsem to už nechtěl nosit. Pak jsem měl tričko I love her. Pak se se mnou ale rozešla holka, měl jsem z toho špatnej pocit, ale co..., tak jsem si udělal I still love her.

Sešli jsme se s Tomášem Zilvarem (režisér klipu Coco), manželem Katky Winterové a on, že mám strašně cool triko, že bych měl mít v tom klipu. Mně se líbí, že je to z reálného života, že to není nic aranžovaného.

// No a kdo/co je Coco?

CHS: Coco je holka, kterou jsem měl rád, i když Bůh ví, čím je to jméno (dodává s úsměvem Albert). Každopádně to není Coco Channel, je to jméno holky.

// Která písnička z připravované desky je tvoje oblíbená?

CHS: Těžko říct. Je tam spousta písniček

(11 skladeb, pozn. redaktora). Hrozně rád hraju živě písničku Something New. Tam jsme „vykradli“ Show Flaming Lips, říkáme to otevřeně, můžeš to napsat. Wayne Coyne na koncertech střílí konfety, tak jsem si říkal, to musím mít taky, tak taky střílím konfety. Nemám kytaru a můžu se víc pohybovat po podiu. Koncert Flaming Lips na festivalu OFF v Polsku mi změnil život.

Moment, u kterého se usmívám, když slyším novou desku, je hned první věc How Do You Like My Earrings. Zpíváme tam v jednom místě všichni chlapi, co byli v té místnosti. Slyším tu dobrou energii, co tam byla, to mám moc rád. Asi to nebude single, je to tvrdší a alternativnější kousek, ale na druhé straně má docela zajímavý příběh z reálného života.

Jel jsem s kámoškou ve vlaku a říkáš jí, že má dobré náušnice, ona na to, jestli se mi líbí? ... A pokračovala, že jejímu příteli někdo zlomil čelist a poté, co mu srostla a vyndali mu ty šrouby, tak si z toho udělala náušnice. Z toho vlastně vznikl slogan té písničky: "How do you like my earrings, they're from my boyfriend 's broken jaw."

// Svým fanouškům nabízíte kromě CD i další promo produkty, například placky, trička nebo tašky. Jdete tedy stejným

směrem jako většina zahraničních kapel. Jde o nutný výdobytek doby nebo jsou posluchači náročnější a kromě tvorby je důležité zaujmout je i v tomto ohledu?

CHS: Těžko říct, myslím, že fanoušci fakt chtějí mít něco takového doma. Oni si ty věci někdy dělají i sami doma a fotí nám to. Kapely vydělávají nejvíc peněz na koncertech a pak na merchandise. Pak jsou až CD a další věci. Může nám to pomoci a je to super. Všechno si děláme sami a nemusíme se tedy bát toho, že přijde firma, která nám vyrobí 10 000 ks triček s našim ksichtem. My bychom pak nevěděli, co s tím dělat. Takhle si tam dáme logo, nebo co chceme...

// Výraznou složkou kapely je také image – styl oblékání. Vnímáš to jako další podstatný fakt ovlivňující úspěch kapely?

CHS: Já nevím, možná v České republice jo. Nestydím se za to, je to přirozená věc. Líbí se nám móda, líbí se nám, když kapela dobře vypadá. Spíš to beru tak, že tím, co má člověk na sobě, vzniká další prostor pro to, dát něco najevo a sdělit něco lidem.

// Styl jste ladili již při vzniku kapely nebo postupně vykrystalizoval? >

// Jinak hodně mě ovlivnili Coldplay písničkou Scientist. Jako by říkali přesně to, co chci říct já. Tehdy jsem si řekl: „ty vole, já chci mít taky kapelu!“

> **CHS:** Spíš to tak krystalizovalo. Viděl jsem film *Trainspotting*, okolo roku 2006, 2007. Ten hlavní aktér na sobě měl úzké jeany, tak jsem si je chtěl taky koupit. Všechny pánské, které jsem si ale zkoušel, byly moc široké. Tak jsem šel do dámského, vyzkoušel jsem si je, byly super, tak jsem je vzal.

// **Máte sponzora nebo stylistu, který vás obléká, radí?**

CHS: Hlavně nás to baví, oblékáme si to, co chceme. Když máme ale akci v televizi, točíme klip, tak nám radí stylistka Dušan Bebčák. Není to nic trapného, je dobré, že je to někdo zvenčí, mimo kapelu. Protože když já řeknu něco basistovi (Honza Cienciala) nebo on něco mě... nezajímá mě to, nenechám si poradit. Potřebujeme autoritu zvenčí, která nás přesvědčí a rozsoudí (jako Dušan).

// **...a ten sponzor?**

CHS: Sponzor na oblečení pro kapelu v České republice, to je fiktivní pojem. Na našem webu jsou firmy, nadšenci, kteří nás oslovili a podporují nás. Ale to se nám poštěstilo asi před dvěma měsíci. Je to volné, dávají nám oblečení, nejsou v tom prachy, nemáme vůči nim žádné povinnosti. To je super.

// **Jsi autor většiny skladeb. Co tě nejvíce inspiruje?**

CHS: Moje nejoblíbenější otázka. Všechno beru z reálného života. Kdyby sis vybral jakoukoliv písničku z minulé desky, tak já bych ti přesně řekl, kde se to stalo, který zážitek mě inspiroval, kdo je kdo.

Dobrá tedy, tak *In the Morning*...

Kdysi jsem strašně dlouho chodil s přítelkyní v Třinci, bylo mi 17, 18. Šel jsem domů, ráno, foukal vítr, všude bylo listí. Měl jsem dobrý pocit, bylo hezky, bylo to na podzim. Když si poslechněš ten text, tak to tak je: „... Thousands of Leaves...“ dodává melodickým popěvkem Albert a se smíchem na rtech pokračuje: „Šel jsem po Horní ulici v Třinci, tam se můžou čtenáři zajet podívat.“

Nebo například písnička *You Can*, je o tom... v 16ti letech jsem byl na studijním pobytu v Anglii v hrabství Kent ve městě Ramsgate a bydlel u hostitelské rodiny. Chtěl jsem něco z ledničky... nevím čím to je, ale ty maminky jsou tam všechny takové... skoro mi dávaly vždycky pusy, vysvětluje znechuceně Albert s výrazem obličeje, jako by právě dožvykal citron.

„Chápeš, to je prostě Angličanka, která je potetovaná, má shnilé zuby, kouří a ty tam stojíš a čumíš.“ No, a když se jí zeptáš, jestli si můžeš vzít něco z ledničky, tak ti řekne: „Of course you can, darling, of course you can.“ Tak proto *You can*.

Do třetice... jaký osud má *School Beauty Queen*?

To nás oslovila Česká televize. Právě připravovali seriál *4Teens*, kde jsem měl i malou roli. Chtěli od nás hudbu. Navrhnul jsem jim písničku *Shall We Have a Baby*. Oni na to, že je to příliš erotické, že se to nehodí k věkové skupině, pro kterou je seriál určen. Já říkám, že je to roztomilá písnička s panenkou, kterou jsme nahrávali s Johnnym a našima ségrama u nás doma, tam v tom není žádný sex. Nepřesvědčil jsem je. Dal jsem jim tedy CD, ať něco vyberou. Nechtěl jsem, aby mi zadali písničku na zakázku, chtěl jsem, aby to vycházelo z nás. No a jednou se mnou takhle mluvil režisér Pavel Jandourek a říká: „Víš co, Alberte, já můžu zavolat Michalovi Pavlíčkovi a ten mi to složí hned... On s tím nebude mít problém, nebude mi pořád dávat nějakou svoji desku, tak se nad tím zamysli.“ Já na to: „Jo? Tak to sorry.“ Řekl jsem si, je to příležitost, zkusím to. Teďka půjdu a napíšu dvě písničky pro seriál. Mám v tom ale zase to svoje, vím, kdo je moje *School Beauty Queen*.

Když to hrajem teď živě, tak máme flashbacky z New Yorku, kde jsme natáčeli klip, to je super.

// **Kdy jsi začal skládat a psát?**

CHS: Bavilo mě, že když si to sám vymyslím, tak to umím zahrát. Já se přiznám, že mám problém třeba u tábora zahrát něco jiného, neumím moc ty akordy. Nejsem ten typ, který by uměl víc >

> coverů, než svých písniček. První písničky, které jsem tak nějak začal skládat, byly okolo toho mého pobytu v Anglii, kolem roku 2005, v 16ti letech. Na internetu se ještě teď někde povalují nějaká dema. Tehdy jsem hrál s Johnnym v kapelách na gymnáziu. Pak jsem mu říkal, že mám pár písniček. On je super v tom, že se vyzná v produkci a umí pracovat hudebními programy. Šli jsme k němu domů, do podkrovního pokoje, cítíš se tam útulně, no – a tam jsme to nahrávali.

// **Jaká česká kapela tě baví, posloucháš původní českou tvorbu?**

CHS: Musím říct, že čím víc hrajeme u nás, tím víc si vážím české scény. V roce 2009 to mohlo působit, že jsme namyšlení a že všechno, co je české, je na hovno. Od tohoto pohledu jsem upustil. Mě hrozně baví Honza Muchow, chtěl bych ho pozdravit, spolupráce s ním je vždycky příjemná. Víím, že to zní jako klišé, ale líbí se mi Haleluja od Neckáře (skladba: Půlnoční, autorů: Jaromíra Švejdíka, Jiřího Hradila a Dušana Neuwertha, pozn. redaktora). Hodně se mi líbí Michal Hruža. Na několika koncertech jsem byl v publiku a měl jsem úplně zážitky extáze, tím nemyslím drogy. Jenom jsem stál, měl zavřené oči a skoro brečel. Bylo to totálně husté. Třeba skladba *Bílá velryba*. Těch kapel je u nás spousta.

Hodně se mi líbí kapela *Toneless* nebo třeba *Mistake* ze Zlína. S těma budeme hrát 6. dubna ve Zlíně, budou křtít desku. Kapela *Vees* z Českých Budějovic nebo z Táboru, ti jsou styloví. Kdysi jsem poslouchal... měl jsem takový "soundtrack k libání" Davida Kollera, desku *Kollerband*... "Milá jsi byla, když jsi byla moje..." (Zpěvem a bubnováním na prázdnou definuje Albert písničku.) Nebo *Lucie* třeba. Johnny má rád *Lucii* a *BUTY*, Pavel (bubeník) s Michalem (klávesy) poslouchají jazz. Mně se ještě líbí, co dělá kapela *Sunflower Caravan* nebo *Republic of Two*.

Jinak hodně mě ovlivnili *Coldplay* písničkou *Scientist*. Jako by říkali přesně to, co chci říct já. Tehdy jsem si řekl: „ty vole, já chci mít taky kapelu!“

// **...Coldplay jsou tedy tvůj impuls?**

CHS: Jo, nestydím se za to. Jsou lidi, kteří říkají, že je to mainstream, ale co...

Z desek, které jsem teď poslouchal se mi líbí třeba *Wilco*, *Yankee Hotel Foxtrot*, nejvíc se mi líbí písnička *Reservations*, *Poor Places* a *Jesus Etc*. To je něco jako *Norah Jones*, takové v pohodě, ale je to super. Nebo třeba *Radiohead*, trochu masakr. Dostal jsem pod stromek CD s remixy... to je drsné, *Moderat* a tak (projekt >

KONCERTY

6. 4. Zlín, **Golem**
11. 4. Bratislava, **KC Dunaj**
17. 4. Olomouc, **S-Cube**
20. 4. Litomyšl, **Kotelna**

// V jednom bytě, kde jsme bydleli, se na jeden záchod střídalo asi 12 lidí, ale stálo to za to. Bydleli jsme v Harlemu. Klip je hezký, bereme to ale taky tak, že ten výlet nám něco dal.

> Apparata a Modeselektoru působící na poli elektronické hudby - pozn. redaktora). V tom zas tak nejedu, ale poslechnu si to. Strašně se nám líbí Beach House, nebo kapela Everything Everything z Manchesteru, písnička Come Alive Diana, ať si to lidi poslechnou. Nebo Bat for Lashes, kde zpívá Natasha Khan. No a vlastně jsem zapomněl na úplně největší desku, která mě rozsekala, a to je Bon Iver. Ten mi změnil celý život, stejně jako koncert Flaming Lips. Když jsem slyšel Scientist, tak jsem chtěl kapelu, když jsem byl na koncertě Flaming Lips říkal jsem si, že život chytil prostě úplně jiný spád, no a když jsem slyšel Bon Ivera, to je tolik energie, prostě masakr. Je to šílené, jmenuje se Bon Iver a desku pojmenuje Bon Iver, Bon Iver. No a v americe v nějaké late night show říkají: „So ladies and gentlemen, this is Bon Iver with Bon Iver, Bon Iver.“

// **Kdy jsi začal opravdu věřit tomu, že Charlie Straight nebude jen zábava ale profi kapela?**

CHS: Věřil jsem odjakživa, že se dostaneme dál. Když jsme založili stránku Charlie Straight, tak první novinka byla: Čau, my jsme kapela Charlie Straight a chtěli bychom zahrát na Glastonbury. Beru to tak, že bychom chtěli...jdeme do toho, rozhodně ne namyšleně. Mám ale pocit, že když si něco dokážeš představit, že se to stane, že to jede. Jen mě překvapuje, jakou rychlostí se to daří.

// **Klip k písni School Beauty Queen jste natáčeli v New Yorku. Frajeřina, klobouk dolů. Proč New York? Třinec by vás vyšel asi levněji.**

CHS: Tak to každopádně. Na cenách MTV jsem potkal Yemiho, šli jsme za ním a řekli, že nás těší, že se mu líbí naše muzika a že bychom chtěli natočit klip v Paříži, Londýně nebo New Yorku. Vybral New York. Naštěstí jsme měli nějaké peníze, tak jsme do toho šli. Nejdražší byly letenky. V jednom bytě, kde jsme bydleli, se na

jeden záchod střídalo asi 12 lidí, ale stálo to za to. Bydleli jsme v Harlemu. Klip je hezký, bereme to ale taky tak, že ten výlet nám něco dal.

// **A co ta Aquila...product placement?**

CHS: Jo, tam, kde je, tak tam nás podpořila a dala nám peníze na výrobu klipu. Jsem za to rád. Když je kapela jako my, která si to dělá sama, tak nám prachy někdy prostě chybí. Navíc to není nic, s čím bych nesouhlasil. Třeba tabákový průmysl, alkohol nebo tak.

// **A kultura všeobecně? Jaký film jsi viděl naposledy nebo co jsi četl?**

CHS: Jo, četl jsem hustou knížku od Kazua Ishigura, jmenuje se to Never Let Me Go. Mám takový seznam, vydal ho Peter Boxall, 1001 knížek které je dobré si přečíst před smrtí. Z toho si občas něco vyberu a přečtu. Moje nejoblíbenější knížka je Lolita od Nabokova. Myslím, že je geniální spisovatel stylu, stylistiky. To mě úplně odrovná. Báví mě to i proto, že tam je spousta slov, kterým vůbec nerozumím, čtu to a tvářím se jako intelektuální borec.

Never Let Me Go má strašně zajímavou myšlenku, že existuje sorta lidí, kteří žijí jen proto, aby byli dárci orgánů pro ostatní. Ví, že mají omezený čas. Líbí se mi to, že každý má svůj omezený čas, proto mám na svém diáři takové motto, otázku: „And if the word really does end, how would you feel about the life you lived?“ Chtěl bych žít tak, abych se nestyděl za žádný okamžik. „Nelituju toho, že jsem přerušil magisterské studium v Olomouci a teďka, že se tvářím, že jsem rocková hvězda a dělám rozhovor v bageterii. Víš, jak to myslím?“

// **Co ti udělalo v poslední době radost?**

CHS: Sled událostí, napsal jsem e-mail, ani se to netýkalo kapely. Přišla mi odezva, kterou jsem nečekal a vše se začalo ubírat úplně novým směrem a octl jsem se jinde. (Odpovídá Albert s očividně dobrou náladou.)

// **Jak hodnotíš spolupráci a existenci ochranných organizací?**

CHS: Je to důležitý zdroj příjmů pro autora, pro kapelu. To je ta nejpodstatnější věc. Nemám moc zkušeností, nechci analyzovat systém. Jsou lidi, co si z toho dělají prdel. V současné době to vnímám jako pomoc v tom, co děláme.

// **Rozumíš fungování a respektuješ autorské právo? Co bys vzkázal lidem, kteří autorství nerespektují a berou jej jako věc, která by měla být v podstatě zadarmo?**

> **CHS:** Upřímně, potřeboval bych konkrétní situaci. Nedokážu si ale představit, že někdo vezme moji písničku a použije někde, kde nechci. Nemyslím si ale, že jsme zoufalci, nebo že doba je zoufalá, že je třeba dát všechno ke stažení zdarma. Myslím, že je dobré si nechat nějakou cenu. Ti lidi, kteří si tě najdou, jsou ochotni minimálně přijít na koncert. Těm lidem, co to nerespektují, bych vzkázal: „A čím se budeme živit?!“ Pokud mají alternativní plán, ať ho dají do placu.

Stejně myslím, že v praxi to tak je, ať si tu písničku někdo vezme, jde na louku a zahráje. Stejně si myslím, že všechny zákony a struktura fungování na zeměkouli a lidské společnosti je... prostě kdybych chtěl zabít zpěváka z Muse na Rock For People, tak ho zabiju, protože jsem v backstage a můžu ho zabít kdy chci. Máš ale nějaké morální zásady, ne?! Myslím, že se to prolíná.

// **Jak vnímáš v současné době vydávání desek. Kapely to dělají z nostalgie, nutnosti, pro skalní fanoušky nebo například ve vašem případě je to i otázka finančního výdělků?**

CHS: Chtěl bych vyzvat čtenáře Autor in, aby si koupili naši desku, protože bude vonět a bude mít super tlustý booklet. Mám rád booklety. Bude tam spousta fotek z turné, chceme vtáhnout člověka do záku-

liší, aby měl pocit, že je s námi. Líbí se nám formát desky. Lehneš si, dáš si sluchátka, poslechněš si celou desku, mezery mezi písničkama, samplý... dává ti to ucelenější zážitek.

// **V klipu Upside Down si vystříhnul ukázkové salto. Vůbec, tvoje pohybové kreace i na živých vystoupeních jsou velmi energické. Máš průpravu z tělaku na základce?**

CHS: Jednou jsme hráli v Mnichově a při jedné písničce jsem vylezl na stůl. Když pak sležeš, tak si říkám, jestli to není trapné, nepřeháním to trochu? Zas to v tu chvíli bylo upřímné, cítil jsem to tak. Myslím, že nejdůležitější je to, aby člověk upřímně říkal, co si myslí. Tím se vlastně stáváš nejvíce zranitelným. Když za tebou přijde holka nebo kluk a řekne: „Já se nejvíc bojím toho, že neudělám zkoušku, bojím se toho, že si o mě tatka myslí, že jsem blbec a že moje mamka, že se bojí, že jsem gay, nebo neví.“ Když ti řekne všechno upřímně, tak už nemá nic víc a ty ho můžeš úplně zrušit, víš o něm všechno. Vážím si takových skladatelů a muzikantů, kteří tím, co dělají, ti dávají najevo a říkají ti toho o sobě strašně moc, ale hezký. Vlastně se před tebou svlíkají. To se mi líbí.

// **Jak pracujete s fanoušky?**

CHS: Chtěl bych pozdravit naše fanoušky a omluvit se za nesmyslné statusy na facebooku, které dělám, protože mám nový telefon a postuju tam pořád fotky.

// **Minulý rok jste posbírali spoustu ocenění, které tebe potěšilo nejvíce a proč?**

CHS: Že jako kapela, když jedeme v autě, tak nastala větší harmonie a není ponorka a víc si rozumíme. Nepochybují vůbec o nikom. To je pro mě víc, než jakékoliv ocenění. Ceny jsou super, vážím si jich. Na těch oceněních je nejlepší to, že pak sedíš po boku Karla Gotta. Co udělá člověk na tiskovce na Slavíku, když sedí vedle Lucky Bílé a Karla Gotta? Zásadní věc: musíš se představit, protože tě nikdo nezná.

// **Čemu se věnuješ kromě hudby, máš koníčky?**

CHS: Těžko říct, já mám tu hudbu rád.

// **Jak zvládáš studium?**

CHS: Vystudoval jsem bakaláře v Olomouci, což je skvělá škola, všem bych ji doporučil, je to překladatelství a tlumočení. Přerušil jsem magisterské studium, abych se mohl stát rock and rollovou hvězdou.

„Už dělám jenom to, co mě baví.“

Karel Vágnér

Vyzbrojen otázkami a diktafonem jsem dorazil do Průhonic. Přivítali jsme se a zabředli do hovoru. Letmo jsem zavzpomínal na Karlův kaskadérský výkon z pořadu Dva z jednoho města nebo video klip Michaela Jacksona, který mi před více než dvaceti lety pouštěl. Témat bylo dostatek. Zajímalo mě, kde a jak započala cesta Karla Vágnéra na špičku české populární hudební scény a jaké peripetie či radosti mu nabízela.

Text: LUKÁŠ PAULŮ

Foto: archiv KARLA VÁGNERA, JAROSLAV TATEK, JIŘÍ JANOUŠEK, LUKÁŠ PAULŮ, archiv TV BARRANDOV

// Kdo ti nabídl první stálé angažmá a jaké se ti s ním pojí vzpomínky?

KV: Ve druhé polovině 60. let jsem hrával v několika kapelách, jako například s Greenhorny, big bandem Karla Vacka ml., Hrochy Jana Spáleného, nebo ve skupině Sodom Gomora Václava Zahradníka. Poté přišla nabídka od kapelníka Karla Duby, jít hrát k němu do kapely. Byl to vynikající soubor skvělých a zkušených muzikantů. Nabídku jsem přijal a získal tak první angažmá se stálým finančním zázemím. V létě roku 1968 jsme s kapelou vyrazili na dlouhé turné nejdříve do Mongolska a poté do bývalého Sovětského svazu. Bohužel ne všichni z kapely se vrátili zpět; v Mongolsku se cestou starým, malým autobusem po úzké, klikaté silnici řidič lekl protijedoucího vozu, strhl volant a celý autobus se s námi zřítíl ze stráně do údolí. Po několika kotrmelcích se autobus zastavil až v údolí v řece. Chvilí potom, co jsem se vypadnuvší na skálu vzpamatoval a začal zase vnímat okolní svět, jsem se zděsil. Většina mých kolegů děsivou havárii nepřežila. Kapelník a kytarista Karel Duba, legendární bubeník Pepa Poslední, saxofonista Jarda Štrůdl a zpěváci Dana Hobzová, Marie Pokšťelová a Bohumil Vaněk. Bylo to navíc přesně 21. srpna 1968.

Hudební skladatel, producent, nakladatel, vydavatel, vášnivý tenista a fotbalista. Vyučil se nástrojařem, absolvoval vojenskou službu v Plzni, kde poté začal studovat na státní konzervatoři. Studia dokončil v Praze. S Janem Vyčítalem založil v polovině 60. let skupinu Greenhorn. Od roku 1968 byl členem divadla Semafor Jiřího Suchého a Jiřího Šlitra. Jeho další kroky mířily do západního Berlína do doprovodného orchestru muzikálu Hair. Po návratu z Berlína nastoupil do orchestru Josefa Vobruly. Roku 1971 se stal kapelníkem Evy Pilarové a dva roky nato sestavil kapelu a započala spolupráce s Hanou Zagorovou. V roce 1990 založil Multisonic. Mezi jeho nejznámější hity patří Holky z naší školky, Hej, mistře basů, Ahoj, léto a další. Zastupován OSA od roku 1979, členem se stal roku 1992.

skok o tyči
závody v Mladé Boleslavi,
rok 1956

// Co se ti honilo hlavou po návratu z Mongolska domů? Pravděpodobně si ani netušil, co se mezitím událo v Československu.

KV: Po návratu z Mongolska 19. září 1968 na mě hned na letišti čekal jakýsi podplukovník. Myslel jsem si, že mě čeká výslech kvůli nehodě v Mongolsku. Šel jsem k němu, představil se a on spustil: „Ahoj, já jsem Jarda Štolfa. Mám v AUSu také malou kapelu tzv. Jedenáctku a rád bych, abys mi ji dal do kupy a taky pro nás začal aranžovat.“ Zároveň mi vylíčil situaci, která vládla v Praze, tedy že orchestry neúčinkují, studia nenahrávají a kulturní podniky jsou za-

vřené. „A pamatuj, až budeš chtít odejít, kdykoliv tě pustím,“ dodal. Spolupráci jsem rezignovaně odmítl, byl jsem zdrcený tím, co se stalo za naší nepřítomnosti v Praze, navíc stále otřesen z havárie, kde jsem ztratil spoustu kamarádů. Chtěl jsem dokonce i nechat muziky. Po nějakém čase mě ale trochu otrnulo a jeho nabídka mě nenechala spát. Nakonec jsem mu zavolal a nastoupil k němu. Jarda byl báječný člověk, mnozí, kdo v AUSu sloužili na vojně, na něj s láskou vzpomínají, protože kde mohl, tam pomohl. V kapele, kterou vedl Vašek Bomba, byli prima kamarádi a já jsem si léčil dušičku při vystoupeních v zapadlých >

koncert ke zlaté desce
za milion prodaných nosičů na střeše obchodního domu Kotva, rok 1983

s Hanou Zagorovou se zlatou deskou Supraphon za 1,5 milion prodaných nosičů, rok 1983

// Hanka je pro mě osudovej člověk, dárek od Pána Boha.

> vesnických posádkách a doprovázel jsem tehdejší pěvecké hvězdy Editu Štaubertovou a Pavla Beneše.

// **Kdy a kam jsi z Jedenáctky odešel?**

KV: Někdy na sklonku roku 1968 mi večer zazvonil telefon: „Tady je Šlitr, chtěl bych vám nabídnout angažmá.“ Myslel jsem si, že si ze mě někdo dělá legraci, poté jsem ale zpozorněl. „A od kdy?“ začal jsem zjišťovat. „Ode dneška od večera, Vincek Kummer dal pádák,“ pravil Jiří Šlitr. V té době jsem byl ale stále v Jedenáctce u Jardy Štolfy. Ten ovšem

neváhal ani vteřinu a ze svých služeb mě pustil na další muzikantskou cestu, jak slíbil.

V Semaforu jsem pak hrál ve hře Dábel z Vinohrad a v Poslední štaci. Byla to moc krásná práce, hrál jsem v kapele například s Milanem Dvořákem, Jiřím Bažantem, Ferdou Havlíkem, Evženem Jedorovem, Pavlem Fialou, Frantou Sojkou, Zdeňkem Dvořákem nebo Ivanem Dominákem. Byla to kapela jako zvon.

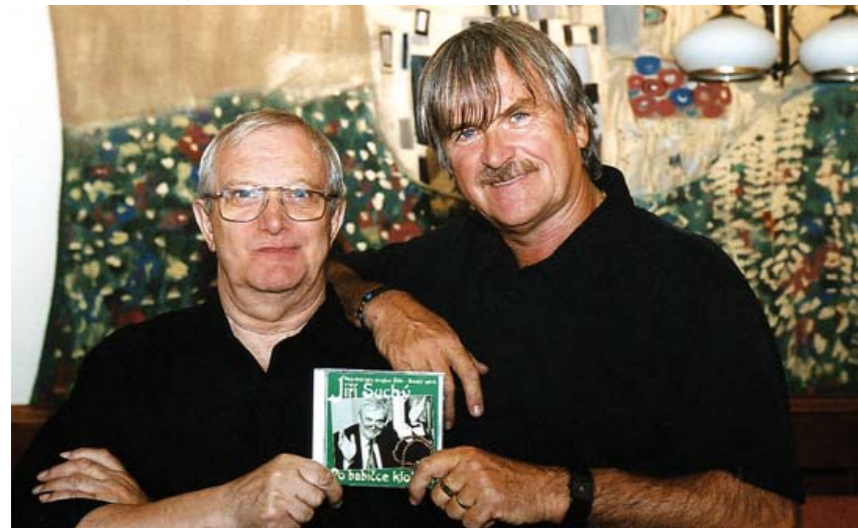
// **Záhy poté přišla první nabídka do zahraničí, kde si zakotvil tentokrát?**

KV: Na podzim roku 1969 jsem odjel s kapelou Mefisto do západního Berlína účinkovat do muzikálu Hair. Byla to pro mě další muzikantská etapa a velká škola. Kromě jiných tam zpívala Donna Summer nebo Liz Mitchel, později sólistka Boney M. V berlínských studiích jsme se Zdeňkem Dvořákem také zaskakovali s orchestrem Paula Kuhna, kam nás doporučil náš kamarád a famózní saxofonista Jan Konopásek. Zahráli jsme si s takovými muzikanty, jako byl altsaxofonista Leo Wright nebo trumpetista Carmel Jones. Zároveň jsem díky dvěma německým trumpetistům, kteří v Hair hostovali, dostal kontakt na dva, v té době velmi zvukné orchestry, a sice orchestr Jamese Lasta a Maxe Gregera – prvořadé německé big bandy. V Hair jsem hrál rok a půl a už se těšil domů. V ledadle Berlín – Praha jsem si kromě nové baskytary veze i dvě smlouvy zajišťující angažmá v obou zmíněných orchestrech. Mohl jsem si vybrat. Nicméně povolení k legálnímu výjezdu do zahraničí mi musel dát Pragokoncert. Netušil jsem, ale spíš jsem počítal, že mě nepustí, protože v té době se naopak stahovali muzikanti domů, aby se zjistilo, kdo se vrátit nechce.

// **Pro který z orchestrů ses rozhodl?**

KV: Nebylo to tak jednoduché. V Praze na ulici jsem tehdy potkal Josefa Vobrubu, tehdejšího šéfa Tanečního orchestru Československého rozhlasu (TOČR), který mi řekl: >

křest desky Po babičce klokoči Jiří Suchý a Karel Vágner

Hair, rok 1969
Karel Vágner uprostřed, spodní řada: třetí zleva režisér představení Amadeo Varríos, třetí zprava Charles Williams – broadwayská hvězda, čtvrtá zprava Liz Mitchel – sólistka Boney M

> „Vsadil jsem se s režisérem Jaromírem Vaštou, že Evě Pilarové vrátím Zlatého slavíka. Dávám dohromady mladou kapelu.“ Ocitl jsem se na životní křižovatce – zahraniční angažmá s hrozbou, že nedostanu povolení, nebo zůstat v Československu a navázat spolupráci s Josefem Vobrubou. Navíc mi oznámil, že v nové kapele bude na kytaru hrát Jirka Lahoda z Juventusu, můj budoucí nejlepší kamarád. Tehdy jsme si pláclí. Snad ještě ten den jsem doma našel od Pragokoncertu povolení do zahraničí vyjet. Ale jak jsem řekl, s Vobrubou jsem si plácnul, zůstal jsem tady a nelituju toho. Nastala moje další životní etapa.

Okolo Evy Pilarové se začala formovat kapela ve složení Lada Janiš, Jaroslav Uhlíř (později Víta Hádli), Jiří Lahoda, Ota Jahn, Karel Vágner + dechová sekce TOČR.

Tehdy se Vobrubovi podařilo Evu vrátit na první místo – získala Zlatého slavíka. Záhy na to, v roce 1971, jsem převzal otěže a vznikla tak moje první kapela. Byly to moc krásné časy.

// **Kdy jsi začal spolupracovat s Hanou Zagorovou. Spolupráce s ní patří asi k tvému nejuvýraznějším hudebním obdobím, ne?**

KV: S Víťou Hádlem jsme krátce před odjezdem na turné na Kubu v roce 1973, odešli od Evy Pilarové a zamířili k Hance Zagorové. S tou jsme se ovšem již před tím v programu Evy Pilarové setkali. S Víťou jsme postavili novou kapelu a všichni odjeli na turné do Pobaltí. Po koncertě ve Vilniusu jsme si kapelou a Hankou na pokoji otevřeli láhev Becherovky. Po chvíli přišel

Víta bílej jako stěna: „Kluci jsou mrtví.“ Při návratu z Kubu se při přistávání v Praze letadlo zřítilo. Zahynul tam i můj nejlepší kamarád Jirka Lahoda. Byl to další moment, kdy nade mnou létali andělíci strážníci. A znovu připomínám, že následoval další dárek od Pána Boha, neboť pracovat třicet let s takovým profesionálem a úžasným člověkem jako je „písníčka“ Hanka Zagorová, to se jinak nazvat nedá. Práce s Hankou byla a je úchvatná. A pozor, Hanka je zároveň úžasná textařka. Přemlouval jsem jí, aby si psala vlastní texty a vždy to dopadlo úžasně. I jeden z jejich prvních textů velkého šlágru Honey, to dokazuje. A nepsala nakonec jen pro sebe, například i pro Karla Gotta napsala text písně Bílá.

Když mluvíme o textařích, těžko se polemizuje o tom, že každý člověk je na >

**cena za první místo v soutěži
To byl náš hit za skladbu
Holky z naší školky**

nahoře zleva:
Jiří Škorpič – zpěvák, aranžér,
Karel Vágner – skladatel, autor
skladby Holky z naší školky,
Stanislav Hložek,
Tomáš Savka,
dole zleva:
Josef Vágner,
Roman Vojtek

**Jan Pavel II.,
kanovník Koříněk,
Karel Vágner a paní Bláhová**

> hraditelný. V některých případech bych oponoval. Těžko je v současné době nahraditelný Zdeněk Borovec. Když člověk poslouchá ty jeho neskutečné verše..., to samý ale platí o Pavlovi Vrbovi, Jiřím Suchém, Pavlovi Žákovi, Edovi Krečmarovi nebo Michalovi Horáčkovi. Nová generace bude mít co dělat...

// Kdo vám pomáhal při domlouvání zahraničních koncertů a vůbec v obchodních záležitostech?

KV: Musím říct, že téměř nikdy jsme nepracovali s manažerem. Maximálně jsme měli takového tajemníka, který nám hlídal termíny. Všechny obchody, nahrávání desek, televize, to všechno jsem domlouval sám s Hankou. Fungovali jsme s partnery na principu reciprocity. Například v Rakousku jsme spolupracovali se zpěvačkou Goldie Ens. První půlku koncertu v Rakousku odzpívala Hanka, druhou Goldie. Ta poté přijela koncertovat do Československa a opět si s Hankou koncert rozdělily, ale opačně. To samé s Bernie Paulem v Německu, v Polsku se skupinou Vox nebo Irenou Jarockou, v Belgii a Francii s Henri Serokou. Vše fungovalo na tomto systému, bez smlouvy a na čestné slovo.

Nemohu ovšem opomenout podíl naší kapely na úspěchu celého našeho týmu. Parta dobrých kamarádů a výborných muzikantů. Klávesy Vítězslav Hádl, později opět nezapomenutelný pianista Miloš Nop, trumpetista Jindřich Parma, saxofonista

// Svoji první Zlatou desku jsem dostal za milion prodaných desek Holek z naší školky.

Stanislav Kalous, trombonista Karel Zelenka, kytarista Jan Rotter a na bicí Jaroslav Růžička. Většina z nich báječní aranžéři a skladatelé.

Samozřejmě všechny koncerty jsme hráli živě. Live koncert z plného play backu, jsme tenkrát doopravdy neznali a jsem tomu rád.

// Skladba Holky z naší školky vyhrála televizní autorskou soutěž o nejoblíbenější český hit všech dob To byl náš hit. Jak a kde vznikla?

KV: Melodie mě napadla na tenisovém kurtu. Omluvil jsem se momentálnímu soupeři, shodou okolností kytaristovi Frantovi Prokopovi a šel si do šatny zapsat noty. Doma jsem to pak za čtvrt hodiny dopsal. Otextovat jsem ji dal se slovy: „Chci tam dívčí jména,“ Pavlovi Žákovi. Abych si ale nedělal zásluhy, myslel jsem tak celkem čtyři jména a on jich tam dal třináct. Ta písnička se nám ale potom vymkla z rukou. Američani dělali výzkum, jak je možné, že se v tak malé zemi prodalo takové množství

desek. Zjistili, že děti měly ty singly už tak prošoupaný, že si je kupovaly podruhé. Dostávali jsme ale potom velmi plačtivé dopisy od holek, které nám vyčítaly, že tam nejsou jejich jména. Pavel Žák pak poté dopsal ještě vánoční Holky z naší školky s novými jmény. Proдалo se jich dohromady okolo 1.350.000 kusů a je dobře, že se prodávají dodnes. Píseň byla natočena v několika jazycích. Vyšla i za mořem a velkým šlágrem se stala v Polsku, Německu a dokonce i v Bulharsku.

// S kým a na kterých televizních a filmových pořadech jsi spolupracoval?

KV: S režisérem Jiřím Miškou jsem začal před několika lety pracovat na večerníčku Racochejl. Toho vytvořil stejný autor, který dal život Křemílkovi a Vochemůrkovi, pan Smetana. Texty napsal Emil Šaloun a namlouvá jej nenapodobitelná Jiřina Bohdalová. Píši k tomu muziku a máme toho už asi 32 dílů. Komponování muziky k celovečerním filmům jsem ale začal se Zdeňkem Troškou. Svěřil mi hudbu pro film Bota jménem Melichar. Navázali jsme potom úžasnou spoluprací, která pokračovala trilogií Slunce, seno... Pamatuju si, jak mi jednou zavolal a říkal: „Hele, Karle, člověče, já bych potřeboval hudbu k nádherné letní atmosféře, po louce jde bába, táhne vozejk a nadává na život.“ Sednul jsem si k pianu a začal si pískat ústřední melodii. To pískání jsme tam potom dokonce i nechali. Rád jsem dělal například i s režisérem

> Hynkem Bočanem, pohádku Pofoukej mi jahody, nebo s režisérem Issou a Mirkem Donutilem sérii 3+1. Zároveň připravuji kompletní muziku pro Jakubovy dobrodružné pořady o rybaření Rybí legendy Jakuba Vágnera. Naposledy jsem a s láskou osadil hudbou film o mém kamarádovi Arnoštovi Lustigovi.

// Po revoluci jsi založil hudební nakladatelství a vydavatelství Multisonic. Jaké projekty bys zmínil a jakým způsobem pracuješ se svým katalogem, jakou volíš strategii?

silná čtyřka

Petr Hapka, Karel Svoboda, Karel Vágner a Petr Janda

KV: Multisonic jsem založil hned v roce 1990. Jeden z prvních projektů, který jsme připravili, byla deska se mší Jana Pavla II. u příležitosti jeho první návštěvy Československa. Je to celkem zajímavý příběh. Nejprve jsme si předem nahráli první stranu desky s liturgickou hudbou a připravovali se na samotnou mši, která měla přijít na stranu druhou. Mše na Letenské pláni v Praze skončila v podvečer. V deset hodin večer téhož dne jsme měli materiál sestříhaný a ve čtyři hodiny ráno mi hotovou vinylovou desku předal Zdeněk Pelc, ředitel Gramofonových závodů v Loděnicích. S Frantou Prokopem

(bubeník a spoluzakladatel Multisoniku) jsme se pak rozjeli za Janem Pavlem II., kterému jsme ji chtěli předat. Čím více jsme se blížili k arcibiskupskému paláci, tím pevnější a početnější policejní zátarasy jsme museli překonávat. Nicméně se nám to dařilo a dostali jsme se až do uzavřených prostor arcibiskupského paláce. Tam jsme se již setkali s mým přítelem kanovníkem Kořínkem, kardinálem Tomáškem a kardinálem Casarolim. Tomu jsem předal balík desek pro Jana Pavla II. a celý jeho kněžský doprovod. Když jsem se otočil, ztuhl jsem, neboť za mnou stál sám papež Jan Pavel II. Casarolimu jsem bleskově jednu desku uzmul a předal ji do rukou Svatému Otci, který nevěřil vlastními očima, že jsme ji stihli tak rychle a přes noc vyrobit. Dal mi políbit prsten a daroval mi růženic. Asi nikdo v životě na mě neudělal tak obrovský dojem, jako Jan Pavel II. Jako bych se v ten okamžik ocitl v oblacích. Bylo to nepopsatelné.

Multisonic staví na tom, že reaguje na díry na trhu. Postrádal jsem tady například lidovou muziku. Od té doby mám s Jožkou Černým natočených sedmáct desek a přes milion jsme jich prodali. Nebo například mluvené slovo s Mirkem Donutilem. Jednou jsem přišel do Reduty a on tam ty jeho příběhy vyprávěl pro čtyřicet lidí. Když jsem mu řekl, že mu to vydám, odvětil: „Myslíš, že to bude někoho zajímat?“ Od té doby jsme toho prodali opět přes milion kusů. To samé se swingovou muzikou, mám teď už sedm desek s Láďou Kerndlem.

křest CD
Jazz at the Castle,
(zleva)
Karel Vágnér – předseda
představenstva Multisonic,
Emil Víklícký,
Zdeněk Pelc – generální
ředitel GZ Digital Media
a Václav Klaus

// Karel Vlach: „Vágnér ten zahraje z not, i když se mu tam vydělá moucha.“

> Nedávno u mě svoje poslední CD točil 4TET, kdy jeho famózní aranžér Jiří Škorpík vsadil na mé studio Charlies company a hlavně na zvukového mistra Zdeňka Klementa, který pracoval léta pro Karla Svobodu a pro mě a je zárukou absolutní kvality. Zároveň teď točím desku s exsolistou Alexandrovců, Andrejem Romanovem. Takovou třešničkou na dortu je natáčení živých koncertů v edici CD Jazz na Hradě. Prezident Václav Klaus je totiž velký milovník jazzu a tenisu, kde jsme se na spolupráci dokonce domluvili. Má skvělý tým v čele s ředitelem Ladislavem Mravcem a spolu vytypovávají české, evropské a dnes již světové jazzmany. Každý měsíc je na Hradě, většinou ve Španělském sále, koncert, který Multisonic točí a posléze vydává jako sérii CD Jazz at the Castle. Máme v této chvíli už 53 CD např. s Emilem Víklíckým, Laccem Deczim, Jirkou Stivínem, Karlem Růžičkou, Františkem Uhlířem, Štěpánem Markovičem a dalšími. Ze zahraničních

jazzmanů můžeme jmenovat například Hanka Jonese, George Mraze, Richie Cola, Juraje Bartoše, nebo Benny Golsona. Po koncertě ve Španělském sále zůstanou pak pozvaní hosté v Rudolfově galerii a proběhne křest CD, některého z předchozích natočených koncertů. Teď naposledy třeba s Milanem Svobodou a jeho sextetem. Nový projekt křtí pan prezident Václav Klaus, hlavní protagonista, sponzor a já. Celou kolekci již dostal darem například George Bush, Dmitrij Medveděv, Barack Obama nebo například kambodžský král Norodom Sihamoni. Myslím, že na tuto edici můžeme být všichni právem hrdí.

Multisonic má též krásný katalog vážné hudby. Například jsme nahráli Dvořákovy Slovanské tance s dirigentem Jiřím Bělohávkem a Českou komorní filharmónií. Jako světovou premiéru jsme natočili s tím samým tělesem, Danielou Strakovou, Štefanem Margitou, Martou Beňáčkovou nebo Peterem Mikulášem, tři mše Jakuba Jana Ryby. Na jaře bychom měli pod záštitou kardinála Duky v chrámu svatého Víta provozovat s dirigentem Vlado Valovičem a orchestrem Gustava Broma nádhernou jazzovou mši, brněnského trumpetisty a skladatele Jarď Hniličky. Nahráli jsme také CD s orchestrem Virtuosi di Praga a s dirigentem Oldřichem Vlčkem, kde jsou zásadně skladby českých autorů působících v časech geniálního kolegy Mozarta, například Jiřího Družeckého, nebo Jana

Křtitele Vaňhala. A také například Tomáškovo velké Requiem in C minor, natočené v chrámu sv. Mikuláše, opět jako světová premiéra. Ale to jsou jenom střípky z našeho katalogu.

// Jak nahlížíš na současnou situaci mezinárodního/lokálního hudebního průmyslu?

KV: Byl jsem před časem na kongresu CISAC v Berlíně. Již tenkrát jsem tam viděl zděšení všech zástupců ochranných organizací celého světa z toho, co se děje na internetu nebo na pirátském trhu. Sice je pravdou, že některé společnosti ceny nosičů předražují. Chtít po študákově za CD 450 Kč, je doopravdy dost, potřebuje totiž mít také penízky do menzy na oběd. Ale pravdou je, že pirátské kopie nebo sdílení na internetu je to samé, jako když někdo ukradne autorovi peněženku. Veřejnost by se měla naučit duševní vlastnictví více respektovat.

Je dobře, že se poslední dobou hledá řešení ve vytváření celosvětových elektronických distribučních sítí, kde si kdokoliv může za úplaty stáhnout nejenom CD, DVD, filmy, ale také jen jednotlivé skladby.

Těší mě, že katalog našeho vydavatelství Multisonic, přijala pod svá křídla firma Apple na svůj iTunes, jako jeden z prvních u nás, právě za tímto účelem.

ČASOPISY NEJEN PRO MUZIKANTY

Muzikus

testy hudebních nástrojů • rozhovory se zajímavými osobnostmi domácí i světové scény • novinky z oblasti hudebních nástrojů, zvukové a nahrávací techniky • seriálové workshopy a díly pro různé hudební nástroje • hudební software i hardware • rubriky pro zvukaře, producenty, hudebníky i manažery • reportáže, zajímavosti, návody ...

NOVĚ I V ELEKTRONICKÉ VERZI NA WEBU

HARMONIE

Časopis o klasické hudbě, jazzu a world music. Jedná se o jediný časopis svého druhu u nás. Je určen posluchačům všech oblastí klasické hudby a v širším měřítku se věnuje i hudbě současné. V oblasti jazzu se jedná o jediné periodikum publikující o tomto stylu ve větší míře. Stejně jako součástí jsou recenze vycházejících CD a DVD.

NOVĚ I V ELEKTRONICKÉ VERZI NA WEBU

muzikus.cz
HUDEBNÍ PORTÁL

Denně nové zprávy z hudebního světa, festivaly, koncerty, fotogalerie, kapely, recenze a soutěže.

Nakladatelství Muzikus, Novákových 8, Praha 8, 180 00
tel.: 266 311 701, fax: 284 820 127,
e-mail: info@muzikus.cz
Inzerce: Jana Vondráková,
e-mail: jana.vondrakova@muzikus.cz

Oskar Petr

Hudební skladatel a textař. První kapelu, Two Man Band, založil ve dvanácti letech a postupně následovalo mnoho dalších – The Fenders, Catkins, The Name. Zájem v něm budili například The Beatles, Creedance Clearwater Revival, Rolling Stones, Jimi Hendrix, Janis Joplin a další. Kromě hudby se věnoval sportu, hrál volejbal, zastával post fotbalové spojky ZDŠ na Třebešíně, oblíbil si lukostřelbu a lyže, sbíral známky a obaly. U profesora Jaroslava Gleicha studoval na Lidové konzervatoři zpěv. V roce 1973 spoluzaložil skupinu Marsyas. Dvakrát se pokusil o emigraci. Zajímá se o fotografii, umění, interiérový design, architekturu a rád cestuje. Zpívá v Jazz Q a hraje a zpívá v znovuobnoveném Marsyasu, kterému nyní vychází live 2CD 1973–1978 V mýdlových bublinách. Zastupován OSA je od roku 1995, členem se stal roku 2001.

Text: LUKÁŠ PAULŮ
Foto: archiv OSKARA PETRA, IVAN KIŠA MENČÍK

North Hollywood/personal studio 1986

// První kytara v jedenácti letech, kapela o rok později. Vypadá to, že jste měl jasno.

OP: V kostce ano. I když jsem kupodivu chodil od deseti let do dramatického DRDS (a kamarádil tam i na kole třeba s Tomášem Töpferem), hudba byla vždy součástí mojí osoby, i když nejdříve asi jen geneticky. Zrovna dnes jsem si urovnával informace o předcích ze strany otce s 98letou tetou. Například strýc Karel hrál jako osmnáctiletý klavírista poprvé československou hymnu v Rudolfinu, ještě před přiletem Masaryka z USA. Strýčkové byli všichni zásadní muzikanti. I dědeček ze strany mámy. Nakonec i moji oba rodiče, jako členové Sboru pražských učitelů projeli svět. Ovšem vtom do toho vpadli ranní Beatles a další.

// Kdo u vás v pokojíčku visel na zdi na plakátu?

OP: V mém dětství tady žádné plakáty hvězd nebyly, ale obdivoval jsem třeba koláže Adolfa Hoffmeistersa. Měl jsem tehdy jako dvanáctiletý malé fotky členů Beatles a později barevnou fotku Jiřího Suchého z papírnictví. Ještě později jsem to ale dohnal a od mých patnácti tam viseli už všichni. Steve Marriot a Small Faces, Bee Gees, >

> Rolling Stones, The Beatles, Peter Frampton, Hendrix, Janis Joplin, Turtles, Jefferson Airplane a další a další. Nejdéle tam snad nakonec zůstal Roy Wood z The Move.

// Kombinoval jste hudbu i s jinými zájmy?

OP: Jasně, fotbal, volejbal, lukostřelba, dětské bojůvky proti Vackovákům a tak. Chodil jsem do výtvarné školy v Štítného ulici na Žižkově, vůně barev mě absolutně vzrušovala. Byl to pro mne neuchopitelný nereálný svět, v kterém jsem se vznášel. Ten pocit si můžu i teď v pozdním věku navodit.

// Zalíbení jste našel v The Beatles, Creedance Clearwater Revival, Rolling Stones

a dalšími. Jak jste se dostával k nahrávkám?

OP: Z počátku úplně náhodně. Americký rock 'n' roll a pop hráli tehdy kolotočáři, Chlupatý kaktus ležel na talíři gramofonu s klikou rodičů a občas někdo něco měl nebo uměl na kytaru. Na krystalku jsem občas chytil Radio Luxemburg a jeho žebříčky, později to byla houpačka manželů Černých. Žádné jiné zdroje, mimo nedělní klasiky z radia a Ježka od táty na klavír, se mi tehdy nedostávalo. Už v sedmé třídě jsme ale založili kapelu s bratry Veselými. Chodil jsem do Sluníčka a jinam na The Matadors, Flamenco a miloval jsem The Rebels. Vždy jsem zpozorněl před zvukem smyčcového kvarteta a klavíru. Obdivoval jsem Deža Ursiniho a tak to pokračovalo dál.

// V mém dětství tady žádné plakáty hvězd nebyly, ale obdivoval jsem třeba koláže Adolfa Hoffmeistersa.

Kapela: Ivan Peší, Franta Kotva, Láda Zajíček, Zuzana Michnová, O. P., 1976

// Koncem 70. let jste s Marsyas hrávali ve strahovské "Sedmičce". Jak na vás klub působil? Zavítáte tam občas i nyní?

OP: My jsme hráli v Praze všude. Na Jedničce, Sedmičce, snad i na Jedenáctce, po studentských kolejičkách, pak roky každý měsíc v Malostranské besedě, v Lucerně, prostě tam, kam nás pozvali. Na Sedmičce jsem nebyl roky, tam se hraje hard core, ne?

// V roce 1977 jste vydali první album Marsyas. S kým jste na desce spolupracoval (muzikanti, autoři)?

OP: My jsme tehdy často hostovali v Pražském výběru, tak bylo nasnadě, že tam bude Michael Kocáb a Ondřej Soukup. O bubeníka se vedly spory a nakonec tam hrál Láda Malina. Hynek Žalčík přivedl bývalého kytaristu Flamenga a aranžéra Pavla Fořta. Percussions zahrál kamarád Jirka Tomek, housle náš občasný spoluhráč Honza Hrubý a mihnul se tam i Emil Viklický na mooga a pár dalších. A autoři? Dům z obilí napsal Petr Kalandra, Příště se ti radši vyhnu Zuzana Michnová a věci se doplňovaly tak, jak vznikaly, ve finále jsem je přinášel tehdy většinou já.

The Fenders 1965/1966

// Pokusil jste se emigrovat, na čem ztroskotal pokus číslo 1?

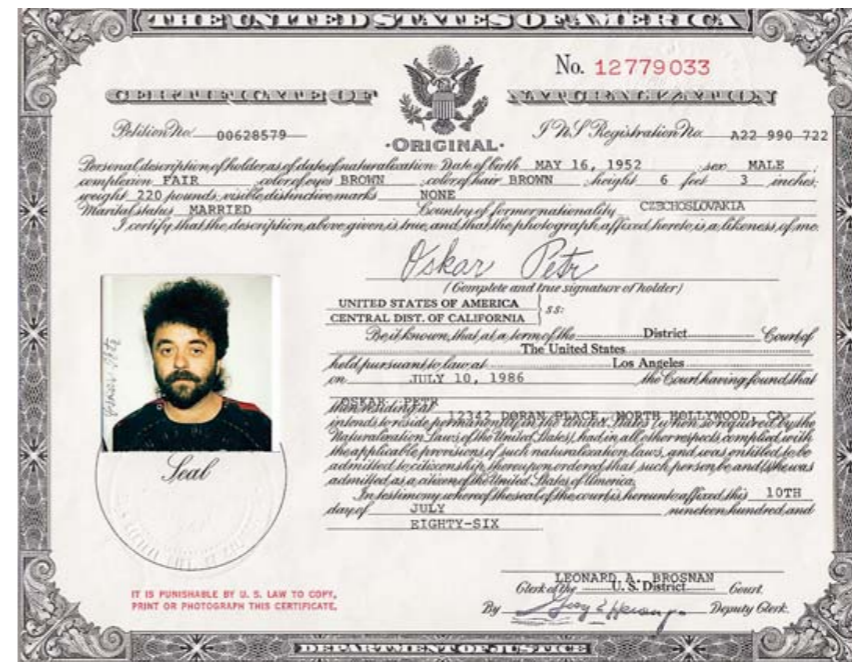
OP: To je materiál na dva Hřebejkem zfilmované Viewegovy příběhy. Bylo mi 21 a táhlo mě to ven, cítil jsem, jak mě ten svobodný svět přitahuje. Už na střední škole jsem trávil část prázdnin u tety v Bonnu. Nakonec jsme se z té Jugoslávie s kamarádem se Sportturistem vrátili a mojí budoucí ženě Tatjáně vzali pas, aby jistili možnost výjezdů jejího nevlastního otce. Složitě? Tak nám to alespoň později vyložil.

// Druhý pokus byl již úspěšný, kam jste utekl a jak jste se etabloval, čím jste se živil?

OP: Doba se uvolnila, my dostali devizový příslib a další různá povolení v jeden čas a vyjeli s naší tříletou dcerou vlakem do Německa na návštěvu. Vzpomínám si, jak jsem se pod skleněnou přepážkou přetahoval o můj pas, že je prý moc ohnutý a že mi vystaví do dvou týdnů jiný... Vytrhnul jsem ho úředníkovi a utekl. V noci jsme jeli, nik-

Rodina: první žena Tatjána, dcera Daniela, L.A. Burbank 1982

// Prošel jsem různými manuálními zaměstnáními. Každý rok jsme se stěhovali – a je to zase na pár filmů od Hřebejka a hloubš...

Bez vousů 1970

> do to nevěděl, báli jsme se, že nás někdo udá. Na hlavní nádraží nakonec přišel jen můj kamarád Bady, kterému jsem předtím zavolal. On už později nebyl při přípravách tak obezřetný a přišli ho vybrat tajní v pět ráno. Z Erlangen jsme odjeli do Bonnu a do tří dnů už bydleli ve velkém sociálním bytu v Sankt Augustin. Hned jsme zažádali o Spojené státy a čekali. Chodili do Otto Benecke Stiftung na němčinu, žena uklízela v boutiquech a já vařil a myl nádobí v noblesní restauraci v tenisovém klubu vyvolených ve čtvrti ambasad v Bad Godesberg. Konečně přišla

víza a s pomocí AFRC (American Fund for Czechoslovak Refugees) jsme přistáli 4. července na LAX v Los Angeles do horké noci. Všude statisíce lidí a aut! Jeden z největších amerických svátků 4th of July – Independence Day! Brzy jsem začal studovat na LAVC Art a UCLA umělecký neon. Prošel jsem různými manuálními zaměstnáními. Každý rok jsme se stěhovali – a je to zase na pár filmů od Hřebejka a hloubš...

// Jak život na západě ovlivnil Oskara Petra muzikanta?

OP: Hodně. Předně – jste rázem nikdo. V L.A. je pět tisíc kapel a tisíce malých a zásadních studií. Spousta prodejen s nástroji. Nejen tam, ale na Malibu a v Beverly Hills bydlí největší hvězdy popu a rocku. Často je potkávejte po klubech, restauracích i na ulicích. Všichni tam hrají a nahrávají, vydávají u největších firem. Mně ale okamžitě učarovalo kalifornské světlo a začal jsem fotografovat. Čtyřletá foto horečka. Tonda Kratochvíl mi pomáhal sestavit moje první portfolio, hráli jsme s kamarády v garážových kapelách, psal jsem písničky, >

S Jířím Vopavou

S Lucíí a M. Stipem (R. E. M.) 2000

> učaroval mi oceán, ale i neskutečné galerie a muzea umění, vysoké hory, poušť a celý ten mix života a filmu, který má samozřejmě v Hollywoodu sídlo. Fotil jsem roky rockové koncerty – Bowieho, Van Halena, Jana Hammear, Nico, U2, Queen, Chicka Coreu, Iggyho Popa a další.

// Nepřemýšlel jste o výstavě fotografií z této doby? Retrospektiva emigranta poznávajícího L. A. je zajímavé téma.

OP: Ano, dokonce jsem domluven s vydavatelstvím KANT o knize, fotografie by mi měl pomoci vybrat guru české fotografie Zdeněk Birgus. O výstavě jsem mluvil s galerií Leica, je to ale už nějakou dobu. Doufám, že mě někdo nevybral, povrchně nemůžu zatím hlavní portfolio doma nikde najít. Jinak, první portfolio barevných slidů v L. A. mě pomohl sestavit v roce 1982 slavný Antonín Kratochvíl.

// Vaše tvorba je spojená mimo jiné s kapelou Lucie, jak jste se dali dohromady?

OP: Na Lávce mě oslovil David, že na nás chodil jako dítě do Besedy a jestli bych si s nimi nezahrál. Líbili se mi, byli s Oceánem zralí na rozlet do velkého světa. Hrál jsem s nimi anglicky Rouháš se bohům a natáčel jsem je všude na video, čímž jsem byl posedlý.

// S Robertem Kodymem jste pro Davida Kollera (Lucie) napsal na konci 90. let písničku Medvídek. Vzpomenete si na to, jak/kde vznikla?

S Karlem Svobodou

OP: To je složitá historie, popsal jsem ji do budoucí knihy historie písni Honzy Dědka. Zjednodušeně – koupil jsem si diktafon a posadil se ke stolu, abych ho využil. Začal jsem hrát píseň od akordu D a ona šla sama. Za půl hodiny byly hotovy i další a další verze a později jsem ji jen doplnil prostřední částí. Zahrál jsem ji cestou ze studia SONO v autě z kazety Davidovi a jemu se líbila. Asi za rok volá ze SONA, jestli nemám demo tý věci, že Lucie točí album. Neměl jsem ho, tak jsem ho za pár hodin nahrál a přivezl tam. Za pár dní mi kluci volají, že něco mají, ať si to přijedu poslechnout. Byla to spleť všech možných a nemožných harmonií a stylů, která se dala pro tento účel jen stěží použít. Sjel jsem tedy zpět domů pro synth moduly a Mac

// Na Lávce mě oslovil David, že na nás chodil jako dítě do Besedy a jestli bych si s nimi nezahrál.

a základ písně se nahrál znovu. Robert nahrál přes celou věc dlouhý tón kytary a David nazpíval demo ve svahilštině, používá slovo Medvídek, což jsem měl být asi já. Text, který jsem poté napsal, se Lucii zdál být příliš vánoční a já měnil a měnil, až Robert přinesl svůj a ten tam i zůstal. Tuším, že si před tím koupil obrázkovou bibli pro mladistvé.

// Jaké hudební projekty máte naplánované na tento rok, plánujete speciální vystoupení na vaše letošní jubileum?

OP: Koncem února jsem nahrával se super kapelou ve složení: Vajco Deczi bicí, Brian Charette klávesy, Marek Minárik baskytara a Mírek Chyška kytara a s pár hosty ve studiu SONO. Poslední dva hráli hráli už na mém prvním albu Krev, Bláto, slzy před 20ti léty. Současně vzniká neplánovaný položivý studiový projekt s Jirkou Vopavou (housle, mandolína, zpěv), Jirkou Zelenkou (bicí) a hosty. Hrajeme se Zuzanou Michnovou a Mírou Kuželkou a Kalandra memory bandem a občas i s Jazz Q. A to jubileum? 22. 5. by se měl v žižkovské Akro- >

// V SONU jsme nahráli 12 základů. Teď začátkem dubna jsem zpíval a doplňovali jsme smyčcové kvarteto, kytary a doplňující nástroje. Musím dopsat ještě pár textů...

> poli odehrát koncert se všemi jmenovanými a hosty k mému LX kulatému jubileu, jehož součástí bude i křest třetího autorského alba. Dál nevím, ale je tam ještě něco – kniha textů, fotografií, rozpracovaný hudební celek, festivaly a nějaké to psaní pro druhé, což mě drží i nad vodou.

// Jak byste připravované album popsal, na co se můžeme těšit?

OP: V SONU jsme nahráli 12 základů. Teď začátkem dubna jsem zpíval a doplňovali jsme smyčcové kvarteto, kytary a doplňující nástroje. Musím dopsat ještě pár textů, možná jednu úplně novou věc, něco bude i anglicky, nechce se mi je přepisovat do češtiny. Ještě nahrávám jedno CD živě ve studiu Michala Šenbauera s Jirkou Vopavou a Jirkou Zelenkou na bicí. Hudba mě baví a našťestí i živí.

// Kromě kapel převážně působících v minulém století jste spolupracoval i se současnými umělci. Shledáváte nějaké markantní rozdíly v práci, přístupu nebo tématech písní?

OP: Každý umělec je jiný, i přístupy jsou jiné. Jsem ve spojení s lidmi, kteří mi něco říkají umělecky. Jiní mě ostatně ani neoslovují a já je taky ne.

// Kromě toho jste psal i hudbu pro film. Jak se připravujete, konzultujete danou scénu například s režisérem?

OP: Zajímavé téma. Jasně. Občas jsem se mihнул s nápadem ve střížně, celé to bylo jako nepředvídatelné bití vln médií, času a zájmů. Tvořilo se za běhu. Večer se přitřítli

nahrávání 3. řadového alba: Mirek Chyška, O.P., Vajco Deczi, Brian Charette a Marek Minárik ve studiu SONO, únor 2012

producenti s režisérem Vajdélkem do mého domácího studia, sedli si za zády do sofy a řekli – tak spusťte. Brzy se ale našla cesta, vybraly se motivy a já je nahrál na Macu jako demo malého orchestru. Myslel jsem si původně, že budu barvami podkreslovat scény a dodám jednu hlavní melodii. Tam šlo ale konkrétně o to, dát každému z mnoha hlavních rolí vybraným tématem určitý charakter a tím diváka nenechat bloudit. Jsem našťestí melodik, tak jsme tu práci zdárně dotáhli dokonce. Nakonec se veškerá hudba nahrála z prepísaných partitur za pomoci Aleše Březiny do celého filmu za necelé dvě frekvence! Myslím si, že každý režisér má svůj přístup a každý film chce svoje. Myslel jsem, že po Účastnících zájezdu budu nějakou hudbu k filmu dělat, ale jen to tak přešlo.

// Členem OSA jste od 90. let. Popište mi, jak jej vnímáte.

OP: Já už jsem dával přihlášku v roce 1979, ale potom jsem emigroval. Nejsm já nakonec členem už od té doby? OSA je pro mne už dlouho hlavním zdrojem příjmů. I když jsem v mládí absolvoval zpěv na nynější konzervatoři J. Ježka (prof. Jaroslav Gleich), jsem především skladatel a textař a až potom zpěvák a muzikant. Všichni pracovníci OSA mi vycházejí maximálně vstříc i v různých rutinních i dílčích krocích a nedovedu si život bez OSA představit. I když moje koncertní činnost poslední dobou nabrala dost na objemu, zůstane právě OSA mým celoživotním partnerem.

Rozhovor

s Milanem Caisem (Tata Bojs),
Davidem Kollerem (Lucie, Kollerband)
a Danem Dlouhým (Dama Dama)

Text: LUKÁŠ PAULŮ
Foto: Faraways / Shutterstock.com

bi m

// **Bubeník se musí snad člověk narodit, souhlasíte?**

/ MC: Když to vezmu osobně, tak jsem to měl asi tak, jak říkáte. Nějak jsem prostě nabyl dojmu, že to je ten můj nástroj. Jako malej jsem koukal na televizi, dávali Ein Kessel Buntes, 80. léta byla érou kapel, kdy bubeníci hráli na ty plástve – elektronický bubny. Spíš než ty bicí se mi líbil pohyb muzikanta za tím nástrojem, ta dynamika a energie, co z toho jde.

/ DK: To nevím, před tím než jsem bubnoval, jsem hrál na housle, klavír, kytaru a trubku a zpíval v Bambini di Praga, takže těžko říci, ale určitě je dobré, aby vás dali rodiče, pokud na to máte vloh, hrát hned odmala.

/ DD: To nevím, já jsem začal chodit ve čtyřech letech do klavíru v LŠU (dnes ZUŠ) a chtěl být skladatelem (což mi vydrželo dodnes). Na bicí jsem začal hrát až později.

// **Kolik vám bylo let?**

/ MC: To byla taková pátá třída. Kamarádil jsem se už s Mardošou a bavili jsme se o tom, že bychom chtěli mít kapelu. Už tenkrát jsme měli v nástrojích jasno... já bubny a on basu, protože basovka má jen

čtyři struny a jemu se to zdálo jednodušší než kytara se šesti. Ani jeden jsme ten nástroj ale neměli.

/ DK: Na bubny jsem začal vlastně dost pozdě, zůstaly na skříni, když můj brácha Honza, se kterým jsme léta hráli spolu doma (trubka, bicí), odešel na vojnu. Mně bylo 14 let. Jinak jsem začínal na housle v pěti.

/ DD: Učit jsem se začal v patnácti letech.

// **Bouchal jste jako malý v kuchyni mámě do hrnců?**

/ MC: Ano, samozřejmě, klasicky jsem používal vařečky. Důležitější impuls byl přítel mé sestry, byl to bubeník. „Hele, ten můj brácha furt doma do něčeho mlátí.“ „Tak mu vem paličky,“ a dal jí pro mě paličky. Ještě si pamatuju, že jsme si z dovolený z Německa přivezli velkou plechovku sušenek, která měla gumovo-plastové víko. Máma ze mě byla nešťastná, všechny kýble měly potom prasklinku v tom středu. Tady ta krabička držela a navíc to mělo dobrý zvuk. Vybuchával jsem melodii, nehrál jsem rytmus. Úplně nesmysl. Jednu z těch darovaných paliček jsem pak o hranu tý krabice sušenek zlomil.

> / DK: No jedny z mých prvních bubnů byly opravdu z hrnců. Koupil jsem je od Petra Křečana (Stehlík, Kilhets) když se chystal k emigraci a výhoda jejich byla (byl to hrnec 35 cm, takže se na něj dala dát blána na snare drum která má 36cm/14"), že měli uši a dali se za ně nosit. Trochu jsem se za ně ale styděl a potáhl je zelenou koženkou. Jinak mi máma říkala, že jsem ji vždycky nutil, když jsem byl malý, aby mi zpívala.

/ DD: To sice ne, ale asi ve dvanácti jsem si začal vyrábět bubny ze stočeného plechu a blan z umělohmotné fólie, abych mohl doma amatérsky nahrávat nějaké své skladby pro klavír, bicí a dětský syntezáček. Zvuk bubnů byl samozřejmě slabý, ale k danému účelu stačil.

// **To jste pak musel být smutný.**

/ MC: Hodně smutnej. Dlouho, dlouho jsem pak neměl paličky. Okolo sedmý třídy dostal Mardoša basu a já si chtěl udělat bicí sadu z barelů.

// **V kolika letech jste dostal svoji vlastní soupravu?**

/ MC: Na jaře roku 1988 ke konci školního roku – v osmý třídě. Měl jsem už navržený ty barely a vymýšlel jsem konstrukci. Ale na Národní třídě, vedle pomníčku 17. listopadu, byl hudební bazar, kam jsem se rád chodil dívat na bicí soupravy. Všechny byly ale drahý. Objevila se tam jedna stará, jednoduchá v blbým stavu... asi za dva tisíce čtyři sta korun, a to už bylo blízko. V červnu jsme pak měli v tělocvičně naši školy první koncert a od této chvíle datujeme začátek kapely Tata Bojs. Na podzim se nám to už rozjízďelo. 17. listopadu 1989 jsme měli naplánovaný koncert, který jsme neodehráli a připojili se ke stávce.

/ DK: Máma, která mě vždycky podporovala ve všem, mi dala, když viděla, že potřebuju nové bicí, 1500 Kč, to byla skoro normální měsíční výplata, na tehdy novinku, nové zlaté bicí Amati, prodávali je na Jungmaňáku, já tam šel, zjistil, že jsou zadány, koupil láhev Fernetu, přeplatil dotyčného zájemce a měl jsem je. Celé jsem je rozšrouboval, namazal a bylo mi, myslím, 17 let.

foto: Lukáš Paulů

Milan Cais (Tata Bojs)

Zpěvák, bubeník, hudební skladatel, textař a vystudovaný magistr umění. V roce 1988 spoluzaložil skupinu Tata Bojs, která v roce 2011 vydala úspěšné album Ležatá osmička. Zastupovaný OSA je od roku 1999, v roce 2007 se stal členem. Má dvě dcery.

// **Více se soustředím na zpěv a bubnuju vlastně automaticky. Jestli se bavíme o hemisférách, tak 80 % se upíná ke zpěvu, intonaci a frázování a zbytek jsou ty bubny.**

/ DD: Začal jsem si jednotlivé části soupravy kupovat za peníze z brigád, takže „kompletace“ trvala zhruba rok.

// **Naučit se koordinovat pohyby si žádá hodně trpělivosti. Měl jste jí dostatek?**

/ MC: Asi jo, já vlastně ani nevím.

/ DK: No, nejvíc se člověku za bicíma daří, když hraje dvou až třířádkově. V mém případě to bylo v těch cca sedmnácti, devatenácti letech, takže jsem měl dvě zkušebny. Ráno jsem vstával v pět a šel cvičit k mámě do školy na Invalidovnu, od sedmi či osmi jsem jel do ČKD se učit a ve čtyři jsem jel

z Florence do druhé zkušebny v Tursku, kde jsem hrál do jedenácti hodin večer a šel pak na poslední autobus do Prahy. Mezitím se pochopitelně zkušelo s kapelou. Když hrajete 7 a víc hodin denně, tak ta synchronizace jde sama.

/ DD: Obávám se, že té nemá člověk dostatek nikdy, hlavně v mládí ne; mám jí čím dál tím víc až s věkem.

// **No, a když náhodou došla...měl jste chuť „do toho kopnout“?**

/ MC: Ani ne. Když jsem se ale učil a nešlo mi to... já jsem vztekloun. Bicí jsou ale pro vzteklouny ideální nástroj. Moc toho tam nezničí, ty blány něco vydrží. I když na koncertě se mi párkrát stalo, že jsem prokop' buben. Nikdy jsem ale na ně nebyl naštvanej, že bych je rozkopal nebo tak. Maximálně v rámci show, když jsem v laufu.

/ DK: U bubnů jde hlavně o mozek. Ten když je unavený, tak mu stačí pět minut a najednou to zase jde. Pochopitelně začátečnické pačty jsou nepříjemné a také to dost bolí. Jak klouby, tak svaly, občas se strašně praštíte, bubny jsou těžké na transport, ale to vyřádnění se za bicíma - to myslím jinde není.

/ DD: Já jsem do nástroje nekopal, spíš jsem v záchvatech zuřivosti do nich bušil pěstí, popřípadě lámal paličky (což mi bohužel taky vydrželo občas až dodnes).

// **Vy do toho navíc ještě zpíváte... Práce vašich mozkových hemisfér, to musí být koncert. Nicméně nestane se vám někdy, třeba cestou domů z koncertu, že v roli bubeníka zůstanete i nadále?**

/ MC: Ne, to ne. Nevnímám to vlastně ani jako tak náročnou věc. Já to tak dělám od začátku, takže jsem se nemusel učit k bubnování zpívat. Nepřijde mi to tak divný. V devadesáti procentech hraju triviální bubenický paterny, které lze zvládat levou zadní. Více se soustředím na zpěv a bubnuju vlastně automaticky. Jestli se bavíme o hemisférách, tak 80 % se upíná ke zpěvu, intonaci a frázování a zbytek jsou ty bubny. A energie mi potom bere všech 100%. Větší problémy mám vlastně skloubit to po stránce fyzický, udýchat to.

> / **DK:** Muzika je pro mě emoce. Když tam není tak mě nezajímá. Rád se odpoutám od reality a „lítám“ si společně s autorem a interpretem. Bicí nástroje a hra na ně jsou opravdu asi nástroj, který se v nynější době vyvíjí nejrychleji. Těch různých nástrojů a stylů, které se dnes míchají, to je úžasný. Jsme v kapele tři bubeníci: Tomáš Marek, můj spoluhráč ještě z Lucie, můj syn Adam a já, takže téma bicí či bubeníci je dost často předmětem hovoru. Můžu autorům na odražení doporučit net stránky: www.drummerworld.com.

// Jak se udržujete v kondici?

/ **MC:** Právě že neudržuji a myslím, že už bych s tím měl začít. S přibývajícím věkem mi to činí problémy. Asi ve dvou ve třech písničkách je moment, kdy mám pokaždý pocit, že zkolabuju. Je to fyzické, silové hraní na bubny + takzvaný zpěv-řvaní. Když se to má skloubit dohromady, je to někdy problém.

/ **DK:** Občas běhám a před koncerty nebo natáčením cvičím na bicí, zaznamenávám si nápady na kytaru nebo piano.

/ **DD:** Pokud myslíte hráčské, tak cvičím každý den na nohy nebo židli pár desítek minut. Na nástroj méně.

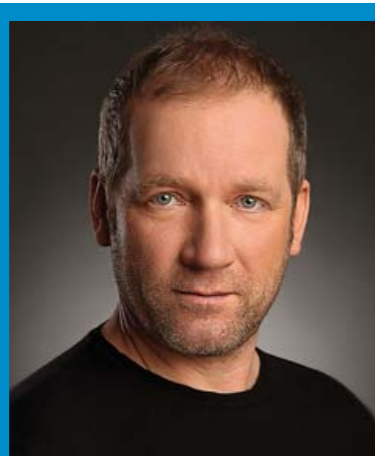
// O které písničky jde?

/ **MC:** Například Skovka, 2031, B.M.O., To-readorská otázka, mám tam krátký místa na nádechy a jsem vždycky udýchaný jako pes.

// Jste samouk?

/ **MC:** Hm, nikdy jsem nechodil do ludičky. V osmý třídě jsem byl párkrát u bubeníka Váška Švába. Za krabičku cigaret mi dal hodinu – učil mě držení paliček, číst noty, podle kterých nehraju a základní dva rytmy. Chodil jsem k němu asi dva tři měsíce, pak byly prázdniny a po nich jsem šel už na jinou školu a naše cesty se rozešly. Učitele jsem měl teda asi dva a půl měsíce. Mě to ale hrozně bavilo a myslím, že to je princip všeho. Když člověka něco baví a má ochotu trávit s nástrojem svůj volný čas, tak se na něj vždycky naučí a může být úplný poleno. Bavilo mě trávit čas s bubnama. Cítil jsem, že získávám větší jistotu a začíná mi činit menší problémy třeba

foto: Petr Stohl

David Koller (Lucie, Kollerband)

Hudební skladatel, textař a producent. Za svou kariéru prošel několika skupinami – Blue Effect, Žentour, SLS Leška Semelky nebo Lucie. V současnosti hraje na bicí a zpívá v Kollerbandu, který založil v roce 2002. Je jedním z členů správní rady Meetfactory, uměleckého prostoru, který mimo jiné nabízí přímý kontakt s umělci všech oborů. OSA je zastupován od roku 1987, členem se stal roku 1993.

// Ty bicí jsou pranástroj a když hraje půl hodiny a déle jeden rytmus, tak se dostanete do jakési extáze a čas i vědomí začne plynout jinak.

držet rytmus. Hrával jsem hodně křečovitě, pak se člověk uvolní a zjistí, že je to daleko lepší.

/ **DK:** Ne, chodil jsem nejdříve dva roky k panu Kieslichovi a pak 6 let k Mirkovi Kyplovovi a nedávno ještě k profesoru Veselému.

/ **DD:** Ne, chodil jsem nejdříve šest let do LŠU, poté jsem absolvoval bicí nástroje na Janáčkově akademii múzických umění.

// V čem jsou pro vás bicí specifické? Jaký k nim máte vztah. Vnímáte je víc, než jako nástroj?

/ **MC:** Pro mě je to nejlepší nástroj, ne ve smyslu hudebním, ale co se předání energie týče. Tu mám uvnitř sebe a potřebuju ji ventilovat. Nic mi nepomůže vyventilovat jako ty bubny. Už léta se současně věnuju výtvarné práci, což byla se studiem moje hlavní činnost a hudbu jsem bral pouze jako koníček. Tím, že je hudba v kontextu se mnou více medializovaná, mě všichni vnímají víc jako hudebníka, i když to tak úplně není. Já to mám pořád na stejno. Když maluju obraz nebo dělám sochu, je tam zase jiný druh energie, ale není to taková ta fyzická síla. Ta se nejlépe uvolňuje ve sportu a tohle je určitý druh sportu. Bubny jsou v kapele důležitý taky proto, že dokážou nejlíp dělat dynamiku.

/ **DK:** Myslím, že je to v kapelách stejné, co se týče „důležitosti“ nástroje. Musí tam být na ten který nástroj vždy někdo, kdo má kromě techniky také srdce.

/ **DD:** Především je to moje vášeň, jinak bych je nesbíral, nevyráběl, nehrál na ně a nepsal pro ně skladby (mluvím teď o bicích obecně, ne tedy jen o soupravě, ale také o marimbě, tympánech, gonzích, kongách atd.). Renomovaná česká kritička Wanda Dobrowská kdysi v jedné recenzi na koncert DAMA DAMA na Pražském jaru napsala, že DAMA DAMA je způsob života – pro mě to tak je (což neznamená, že nemůžu žít i jiné životy).

// Máte vy, nebo bubeníci celkově, nějaké zažité rituály, nepsaná pravidla?

/ **MC:** Nemám nic, já se vlastně ani nerozepívám, to je taky hrozný. Pak to někdy odnesu, protože ten koncert je většinou řvaní. Zpívám v kombinaci s řevem. Někdy přepálím začátek, stejně jak ty sportovci a zbytek koncertu stojí za prd. Nejsem s tím hlasem pak schopnej pracovat tak, jak bych chtěl. Já jsem v tomhle takovej punkáč.

/ **DK:** Jedno motto znám: „Bubeník je největší přítel hudebníka.“

/ **DD:** Kromě toho, že velmi často bubnujeme na nohy nebo nějaké předměty, čili pořád něco oklepáváme, mě nic společného nenapadá.

> // Žijí bubeníci ve „svém světě“? Pokud ano, na jakých principech funguje?

/ **MC:** Každý, kdo se moc věnuje jen jedné věci, se trochu uzavírá do svého světa. Já se ale nechci moc řadit do téhle party. Všichni známe vtipy o bubenících. Panuje všeobecné povědomí, že bubeníci jsou trubky bez vlastního názoru a inteligence, který jsou schopný jen bušit. Myslím, že pár jich určitě existuje. Ale pak jsou i přemýšlejší a tvůrčí bubeníci (smích). Nicméně to období, kdy mě bavilo se o bubnech bavit a sjíždět všechny bubenický videa jsem měl taky. Víc mě baví písničky vymýšlet. Miluju bubeníky, kteří jsou schopni hrát jednoduše, přitom účelně a dobře – takový ty chytrý pevný rány. Nepotřebuju se dívat na někoho, kdo předvádí ekvilibristiky a hraje tisíce not. Je to příliš moc hudby najednou. Mám rád, když jsou ty věci jednoduchý, strohý, sdělný a zahráný s pocitem.

/ **DK:** Ty bicí jsou pranástroj a když hraje půl hodiny a déle jeden rytmus, tak se dostanete do jakési extáze a čas i vědomí začne plynout jinak.

/ **DD:** To nevím, znám jen svůj svět, v němž jsou bicí jeho podstatná část. Jednak hraji na nejrůznější bicí nástroje, a to daleko více, než na soupravu, kterou používám jen v některých skladbách a jiným způsobem, než rockovým nebo jazzovým, jednak nástroje sbírám a vyrábím (mám sbírku více než 1000 nástrojů), jednak skládám a své skladby natáčím. Kromě toho mě baví hromada dalších věcí od elektroakustické hudby, přes fyziku, matematiku, výtvarné umění atd.

// Váš guru na světovém hudebním poli?

/ **MC:** Okolo těch dvaceti jsem měl hodně rád Wiliama Calhouna. A dnes je třeba pro mě krásným příkladem jednoduchého, účelného hraní Sterling Cambell, který hrál s Davidem Bowiem. Je schopnej povýšit triviální rytmus na umělecké dílo. Když zahraje „bum čvacht bum čvacht“ hraje sám, nemusí tam být už nic a funguje to. To mě baví.

/ **DK:** Bach, Mozart, Mysliveček, Stravinskij, Vejvoda, Lennon, Davis, Bonham, Vladimír Padrůňka, Janis Joplin, Hendrix, Henri Mancini, já – těch by bylo. Z žijících: Prince, Paco de Lucia, Denis Chambers, Marek Minárik, Jeff Beck, John Williams,

David Bowie, Luboš Andršt, Radim Hladík a já nevím koho vzpomenout nebo nezmínit. Dobré muziky je přece tolik.

/ **DD:** Z hlediska technické virtuozity třeba Buddy Rich, Dave Weckl a jiní hráči na soupravu, ale taky třeba David Friedman na vibrafon, Roland Ouzet na multipercussion, nebo skladatelé jako Iannis Xenakis, Harry Partch a další.

// Na jakou značku bicích hraje a jaké jsou vaše vysněné?

/ **MC:** Používám Sonory už od začátku. Před tím jsem měl teda ještě ty Amati Kraslice (smích).

/ **DK:** Mám takovou směs. Do studia si půjčuji javorové bicí od firmy Hanuš a Heřt, ty znějí skvěle už bez ladění a nastavování mikrofónů. Jinak mám více snare bubnů: podle hloubky a šířky a materiálu, ze kterého jsou vyrobeny: Pearl Free floating 14"/6" s výměnnými těly, a to z buku, javoru, železa, palisandru a zvonoviny, pak malý Sonor 12x5 z javoru a disco snare drum Hanuš a Heřt 14"/8" z australského jarahu. Na koncerty vozím soupravu firmy Gretch z mahagonu a ve zkušebně jsou ještě bicí Pearl také z mahagonu. Činely používám Zildjian.

/ **DD:** Mám několik speciálních souprav (třeba vyráběnou kovovou, z různých malých bubnů, velkých sudových bubnů, samozřejmě soupravu rototomů) a nějaké běžné, sestavené ale z různých značek, nebo upravované. Značkovou nemám žádnou, ale chtěl bych třeba DW Drums.

// No na začátku byly přeci ještě sušenky...

/ **MC:** Ano, takže cesta moje hudební: kýbl, sušenka, barel, Amati Kraslice a Sonor.

// Máte nějaké vysněné?

/ **MC:** U těch svých se cítím nejlépe. Je to jako s autem, nejlíp se cítím v tom svém. Nikdy jsem nesppekuloval. Nabídl mi je kamarád, který je u nás distribuuje a od té doby v nich jedu. Akorát jsem si kupoval, lepší a lepší řadu. Ted' hraju na řadu Delite, která je výborná a splňuje moji představu zvuku. V těch vysokých řadách je v podstatě jedno, co si člověk vezme. Jde o to, si zvyknout. Někdo má radši kratší sustain, někdo delší, rychlejší. Já spíš hraju na ty kratší a rychlejší. Ale jako u všech nástrojů je to především v těch rukách a v úderu.

> / **DK:** Ani nevím. Mám rád, když mají bubny lité ráfky. Hodně inovací dělá v posledních letech americká firma DW, tak možná až tam zase pojedeme, tak si je přivezu. V Chicagu stála nová sada s povrchem Satin bez mechaniky pouhých 500 dolarů.

// Cvičíte?

/ **MC:** Přestal jsem v roce 1997/1998. Vždycky jsem chodil cvičit do zkušebny. Léta jsme měli zkušebnu u Mardoši v sutěrénu, když bydlel u rodičů na Hanspaulce, nebo pak na Deltě a teď jsme se přesunuli sem do Avionu, kde máme i studio. Budeme se ale asi zase stěhovat. Nad nás přišla paní doktorka, která provozuje alternativní medicínu a potřebuje klid. To se s naším kraválem moc nesoubí.

/ **DK:** Teď bohužel moc ne. Zrušil jsem zkušebnu, stavím druhou, tak občas jen na cvičné bubny a před „akcí“.

/ **DD:** Kromě každodenního udržování se cvičím hlavně konkrétní skladby na koncerty nebo natáčení, čili dle potřeby.

// Kdy letos vyjedete na turné? Plánujete festivalové léto?

/ **MC:** Samozřejmě, že už se řeší léto, dokonce i podzim. Nepojedeme rozhodně souvislé turné, to jsme odehráli minulý rok. Máme plány udělat pár koncertů v zahraničí. Chystáme se do Švédska, možná do Francie. Odehrajeme nějaké samostatné open air koncerty a budeme headline pár menších festivalů, kde se chystáme i se scénou. Letos omezíme obrovské festivaly typu Colours of Ostrava, Sázava fest, Open Air v Panenském Týnci, kde jsme hráli minulý rok. Jediný velký bude Rock for People, kde budeme mít speciální vystoupení právě i se scénou. Zároveň budu letos pro RFP dělat asi i vizuální ztvárnění celého areálu.

/ **DK:** Jedeme na tři koncerty s Agon orchestrem v březnu a v dubnu, to budou pro nás speciální koncerty, něco jako Concerto Grosso, v červnu chceme udělat několik koncertů se spřátelenými skupinami a přes léto pojedeme festival po českých, moravských a slovenských hradech a nějaké další festivaly. Už se moc těšíme.

foto: archiv

Dan Dlouhý (Dama Dama)

skladatel, sólový hráč na bicí nástroje, tvůrce bicích nástrojů. Narozen 26. 2. 1965 v Brně. Zakládající člen, umělecký vedoucí a dramaturg Středoevropského souboru bicích nástrojů DAMA DAMA a dua KONVERGENCE, zakládající člen Art Inkognita (1985–90). Absolvent VUT Brno – obor Jaderná zařízení (1983–88), absolvent JAMU v Brně – obor Bicí nástroje (1988–92), obor kompozice na JAMU u prof. A. S. Piňose (1993–99) a obor Teorie kompozice (1999–2002). Zastupován OSA od roku 1994, členem se stal roku 2003.

// Počáteční inspirací je buď speciální zvuk, kvůli kterému nástroj vyrobím, nebo naopak výtvarná podoba, ke které pak hledám zvukové možnosti.

/ **DD:** Letos žádné turné nebude, mám dost další práce, které se chci a musím věnovat. Ta se týká jednak skladby, protože napíšu každý rok osm nových věcí a natočím je ve studiu (jsou to častěji skladby pro jiné obsazení než pro bicí, třeba speciální nástroje, běžné akustické nástroje, orchestr, elektroakustické nástroje atd.), jednak se má práce týká tvorby nových nástrojů, průzkumu tzv. kompozičních programů a v neposlední řadě i mé pedagogické činnosti na Janáčkově akademii múzických umění v Brně, kde učím na Katedře bicích nástrojů a jsem vedoucím Katedry kompozice, dirigování a operní režie.

// Desku Ležatá osmička jste pokřtili symbolicky světlem. Jak vnímáte křtu CD?

/ **MC:** Samotnej křest je zdržování koncertu. Lidi jsou nažhavení a najednou akt křtu, který to zbrzdí a spadne tomu řemen. Je teda možnost udělat to buď jako srandu, nebo rychle nebo to nedělat vůbec. Nikdy jsme nekřtili desky, že bychom je polévali něčím... jednou vlastně rybízovou šťávou. Nechtěli jsme to rozvíjet, ale v rámci Ležatý osmičky a stříbrného CD mě napadlo, že s tím světlem by to mohlo být pěkný. Kdyby ten nápad nepřišel, tak bychom křest asi nedělali. Ani jsme nevěděli, koho si třeba pozvat za kmotra, tak jsme žádného neměli. Je lepší nedělat nic, než poloviční blbost. Tady to bylo o nekonečnu, tak to světlo je vlastně úplně nejlepší symbol.

// K světlu a nekonečnu by jako kmotr pasoval docela dobře Dan Nekonečný.

/ **MC:** Vidíte, to mě nenapadlo, ten by tam ale udělal ty svoje prskoohňostroje... (smích).

// „Svět je místo, co bude končit“, opravdu si to myslíte?

/ **MC:** Jsem na to strašně zvědavý, mohlo by, ale jsem optimista. Mám to tady rád, taky mám děti a chci, aby si něco užily. Naše písničky jsou spíš takový hozený otázky do vzduchu. Nikomu nic nediktujeme ani nevnučujeme. Spíš se tak jako ptáme, i když tam na konci není otazník. Někde jsem slyšel, že se Mayové sekli o sto padesát let, nebo o kolik. Takže ono to asi pojede v klidu dál.

Nicméně – jak se svět neustále zrychluje... představuji si to jako takovou vrtuli, která rotuje stále rychleji a rychleji, až pak dojde nutně k tomu, že se z té osy, na které se točí, uvolní a odletí. Pak bude potřeba ji znova nasadit a začít zas pomalu roztáčet. Tohle nemůže trvat donekonečna. Chodí věci, svět, ve kterém se nalézáme, boom technologií, vrstvení dat, zkracování vzdáleností, zrychlování komunikace a přehušnění všech informací, které se na nás linou ze všech koutů... Současný lidský druh na to není nachystaný. Takže se bude muset >

> začít rodit „homo odolný“ (smích), který bude rychle přijímat a vydávat, ale v hlavě mu nic nezůstane, nebo se musí stát něco úplně jiného. Jsme teď ve fázi 1, které říkám Nadšení, pomaličku přijde fáze 2, kdy budeme rádi bez dosahu všech technologií. Myslím, že to nebude trvat dlouho. Spousta lidí si už uvědomuje, že technologie jsou člověku velkým pomocníkem, ale tak podivně ho svazují. Vidím to na sobě, když jsem daleko od mailu a nemám u sebe telefon, cítím úžasnou svobodu, užívám si to, ale zároveň jsem do jistý míry nejistý. Je to dvousečné téma. Každopádně patří k lidem, kteří nejnovější technologie moc neprožívají.

// Jak vnímáte prostor MeetFactory? Nabízí Praze to, co tu chybělo?

/ **DK:** Meetfactory má pro mě příchut' něčeho nového, jakoby k nakousnutí. Myslím, že je to dnes prostor pro tvorbu velmi různorodých druhů umění a vypadá to po šesti letech práce, že to opět přejijem. Každý z cca třinácti atelierů je občas otevírá

pro veřejnost, kdy můžete vidět v přímém přenosu na čem umělci v Meetfactory dělají nebo co připravují. Bezpočet výstav (od loňska máme tři galerie), stálá hudební činnost (sál pro 1200 lidí), divadlo. Lepší je se ale podívat na stránky www.meetfactory.cz, kde jsou výroční zprávy včetně programu z minulých let.

Praze Meetfactory dává renomé v oblasti mezinárodního rezidenčního programu, a jsme opravdu rádi, že komunikace s městem a s jinými partnery funguje. V ateliérech Meetfactory pracovalo za tři roky fungování bezmála sto umělců z celého světa.

// S Davidem Černým jste přátelé, on vás přizval do tohoto projektu?

/ **DK:** Ano, David Černý, který byl v 90. letech v podobném zařízení v New Yorku, snad dva roky, mě oslovil, zda bych nechtěl spolu s ním a s Alicí Nellis spolupracovat na vytvoření tohoto projektu Meetfactory.

// Čím je hudební těleso DAMA DAMA výjimečné, přibližte nám vaši činnost.

/ **DD:** Plným názvem Středoevropský soubor bicích nástrojů DAMA DAMA je tvořen „jedním až třemi“ (v případě potřeby ovšem třeba i deseti) hráči na nejen bicí nástroje (i klavír, syntetizéry, theremin, nejrůznější bizarní dechové a strunné nástroje, které vyrábím atd.). Repertoár tvoří jednak skladby tzv. soudobé vážné hudby našich i zahraničních autorů, dále skladby moje nebo kolegů ze souboru, anebo také věci na pomezí etnické hudby, rocku, jazzu atd. Nedílnou součástí vystoupení bývá i větší či menší multimediální přesah (v nejrozsáhlejší podobě s kostýmy, maskami, světelným parkem, přizvanými tanečníky, pyrotechnickými efekty atd.). Vydali jsme dvanáct profilových CD, vystoupili v cca 40 televizních pořadech, hráli jsme v řadě evropských zemí (mj. na EXPO 2000 v Hannoveru, na Europalii 1998 v Maastrichtu, na dnech české kultury v Paříži, Berlíně, Varšavě, Vídni atd.). Získali jsme různá ocenění – například hned v počátcích naší existence jsme zvítězili v evropské soutěži bicích souborů v holandském Enschede, já jsem získal nějaké ceny i jako skladatel.

// Věnujete se také výrobě experimentálních hudebních nástrojů. Hráváte na ně, co vás při jejich konstruování inspiruje?

/ **DD:** Jedná se občas nejen o nástroje se zvláštním zvukem, ale i třeba několika-metrové objekty na pomezí výtvarného umění, které připomínají sochy. Jsou na nich „oblasti“, na něž se hraje tvrdými nebo měkkými paličkami, třou se kovovou paličkou, mají na sobě napjaté struny, na které se drnká nebo hraje smyčcem atd. Obvykle se zvuk snímá snímači a dále upravuje pomocí efektových procesorů. Počáteční inspirací je buď speciální zvuk, kvůli kterému nástroj vyrobím, nebo naopak výtvarná podoba, ke které pak hledám zvukové možnosti. Pro mě osobně je hudba hlavně dobrodružství objevování – pokud pro mě není věc, na které pracuji, vzrušující svou novostí, přestanu se jí zabývat. Zvláštní nástroje, které produkují neobvyklé zvuky, ladění a rytmy jsou pro tuhle „úchylku“ ideálním prostředkem.

foto: Marco Borggreve Harmonia Mundi

foto: Jiří Souček

Text: LUKÁŠ PAULŮ
Foto: PRAŽSKÉ JARO

foto: Klemen Ereitius

foto: Ózgür Albayrak

foto: Monika Rittershaus

Rozhovor s Antonínem Matznerem

Pražské Jaro 2012

// Blíží se 67. ročník Pražského jara. Na co bude dramaturgicky zaměřen?

AM: Poslední tři ročníky se odbyvaly v duchu velkých výročí narození a úmrtí Bohuslava Martinů a Gustava Mahlera, takže přirozeně reflektovaly zejména jejich hudbu. Tentokrát jsme v mnohem menším sevření podobně velkých událostí, bezprostředně svázaných s českým hudebním životem a tudíž je i dramaturgická skladba letošního festivalu mnohem volnější. Přesto zajisté vzpomeneme některé významné jubily jako průkopníka avantgardní hudby Johna Cage, Debussyho, Stravinského a samozřejmě především žijící a dosud tvořící české skladatele Ilju Hurníka či Marka Kopelenta.

// Kdo se ujme letošního zahajovacího koncertu?

AM: Jsme rádi, že se po pětileté přestávce vrátí k provedení obou zahajovacích koncertů opětovně náš první orchestr – Česká filharmonie. Čestným úkolem stanout při této příležitosti

před našimi filharmoniky byl pověřen teprve pětatřicetiletý leningradský rodák Vasilij Petrenko, který se tak stane v pořadí osmým zahraničním dirigentem, pod jehož taktovkou se Smetanova Má vlast na úvod festivalu rozezní. Ve své generaci Petrenko patří k nejvyhledávanějším světovým dirigentům, navzdory svému mládí už hostoval např. u London Symphony Orchestra, Oslo Philharmonic, Orchestre National de France nebo Budapešťského festivalového orchestru. Na americkém kontinentu řídil mj. Bostonské symfoniky, Philadelphia Orchestra, Los Angeles Philharmonic a San Francisco Symphony a od roku 2009 zastává funkci šéfdirigenta u nejstaršího, nepřetržitě fungujícího profesionálního symfonického tělesa ve Velké Británii – u Liverpoolských královských filharmoniků. S nimi se i poprvé představil domácímu publiku na festivalu Pražský podzim 2008 a naposledy mu naši posluchači tleskali loni na Dvořákově Praze, kde přesvědčivě stvrdil svůj vztah k české hudbě provedením skladatelovy symfonické básně Holou-

foto: DECCA Uwe Arens

foto: Perla Klackova

foto: Beni Kaufmann

foto: Marco Borggreve

foto: Ilona Sochorová

// Jsme rádi, že se po pětileté přestávce vrátí k provedení obou zahajovacích koncertů opětovně náš první orchestr Česká filharmonie.

> bek. Sám považuje naše pozvání za obrovskou poctu a – jak se světil: „těší se z možnosti dirigoval takový slavný a velký orchestr“.

// Jaké další orchestry, dirigenti a významní sólisté se na letošním Pražském jaru objeví?

AM: Z bohatého programu vystoupení zahraničních těles se určitě sluší jmenovat věhlasné Vídeňské filharmoniky s Danielem Barenboimem, Petrohradskou filharmonii s jejím šéfem Jurijem Těmirkanovem, který byl na Pražském jaru naposledy v roce 1997, dva večery BBC Symphony s uměleckým ředitelem Jiřím Bělohávkem nebo Varšavskou filharmonii s Antoni Wittem. Vůbec poprvé u nás uvítáme průkopnický britský ansámbl v oblasti interpretace historické hudby na dobové nástroje Orchestra of the Age of Enlightenment, působící nepřetržitě od roku 1986. Rovněž program s reprezentativním výběrem z díla J. S. Bacha a s účastí známého tenoristy Iana Bostridge bude nepochybně pro milovníky staré hudby lahůdkou.

V samostatných pěveckých recitálech se na festivalové pódium vrátí Magdalena Kožená, Edita Gruberová a v písňovém večeru další ze znamenitých britských tenoristů Mark Padmore. Celá řada zahraničních i domácích špičkových pěvců se bude podílet na Hrušově koncertním nastudování Beethovenova Fidelia, který byl v pražském Národním divadle naposledy uveden v letech 1989-91: Carol Wilson, Nikolai Schukoff, Jan-Hendrik Rootering, Kateřina Kněžíková, Adam Plachetka aj. A Beethovenova hudba bude tvořit také těžiště tříletého projektu, na kterém se společně s Pražským jarem podílí jedna z největších světových gramofonových společností Sony Music a norská nadace Stiftelsen Kristian Gerhard Jebsen. V jeho rámci vystoupí letos na dvou zaznamenaných identických večerech slavný norský pianista Leif Ove Andsnes, který si výjimečně akustické dispozice Dvořákovy síně pražského Rudolfiny zvolil pro svou soubornou nahrávku Beethovenových klavírních koncertů s Mahlerovým komorním orchestrem.

foto: Ben Esalovega

foto: Ivan English

// Z Hurníkovy orchestrální hudby uslyšíme jednu z jeho posledních skladeb Leporelo, premiérovanou přede dvěma lety na Janáčkově máji v Ostravě.

> // **Loňský ročník pravděpodobně patřil k těm nejdražším z festivalové historie. Odráží se to na ročníku letošním?**

AM: Minulý ročník i přes ambiciózní mahlerovské produkce nepřekročil plánovaný rozpočet, dramaturgie letošního ročníku je tedy ekonomicky zcela nezávislá a její kvalita a pestrost jistě naplní očekávání diváků a posluchačů.

// **Vzniklo nějaké dílo pro 67. ročník Pražského jara na objednávku?**

AM: Těch premiérů bude celá řada. Tradičně jsou to skladby, které každoročně objednáme pro naši mezinárodní interpretační soutěž, tentokrát to budou Dva tance pro cembalo Václava Riedlbaucha, soutěžícím violoncellistům věnoval Ondřej Kukul rap-

sodii Violoncelliana. Tři nové skladby domácích tvůrců vzniklé z našeho podnětu zazní v interpretaci Agon Orchestra na večeru věnovaném jubileu Johna Cage: Not I Michala Nejtka, Iz iz a mam dž i ťing Ivana Achera a Imaginární symfonie Petra Kofroně. Potěšitelné je, že se mezi oslovenými objevil i jeden z autorů nejmladší generace, sedmadvacetiletý absolvent prof. Kurze z HAMU Lukáš Sommer, který na naši objednávku vytvořil koncert pro flétnistu České filharmonie Romana Novotného Dopis otci. Ve světové premiéře bude na Pražském jaru uvedena i nová komorní skladba Dny pro flétnu, housle, violu, violoncello a cembalo Víta Zouhara, jejíž vznik iniciovala bostonská Terezín Music Foundation a konečně uslyšíme českou

premiéru orchestrálního díla C Jiřího Kadeřábka, objednaného a uvedeného BBC Symphony Orchestra v londýnském Barbican Center.

// **Na koho z českých autorů se můžeme těšit?**

AM: Kromě těch, které jsem už jmenoval, to budou především oba jubilanti – Ilja Hurník a Marek Kopelent. Z Hurníkovy orchestrální hudby uslyšíme jednu z jeho posledních skladeb Leporelo, premiérovanou přede dvěma lety na Janáčkově máji v Ostravě. S příměsí svého nevyhasínajícího muzikantského humoru se v ní v devíti stručných epizodách autor jakoby ohlíží za minulostí, symbolizovanou odhobenou dětskou knížkou. Nechybí vědomé >

> názvuky na slavné Rachmaninovo Preludium ani nostalgické připomenutí ubíhajícího času v podobě tikotu metronomu povýšeného na hudební nástroj. Svým způsobem tvoří ohlédnutí, tentokrát za hudbou skladatelova rodného kraje, rovněž půvabný Hurníkův cyklus dětských sborů Slezské písničky, který přednesou členové Kühnova dětského sboru. Na stejném matiné v sále Martinů zazní v jejich podání i Praštěné písničky dalšího jubilanta Marka Kopelenta, jehož hudbě bude ovšem 16. 5. věnován i samostatný autorský večer v Anežském klášteře s retrospektivním průřezem z jeho tvorby z let 1963 až 2007. Ačkoli další český skladatel, u něhož si pro změnu připomínáme 100. výročí úmrtí, František Kmoch, patří trochu jinému hudebnímu světu, jsem si jistý, že odpoledne s jeho nestárnoucími pochody ve Valdštejnské zahradě bude v podání Hudby Hradní stráže a Policie ČR patřit k nejvděčnějším akcím letošního Pražského jara.

// **Některé koncerty jsou již nyní vyprodané. Jakou návštěvnost očekáváte**

a v jaké míře se průměrně pohybovala v minulých ročnících?

AM: Těch zcela vyprodaných koncertů bylo už před Vánocemi asi deset. Zajímavé je, že nejrychleji se prodávají vstupenky v těch vůbec nejdražších cenových kategoriích, což je třeba příklad večera Vídeňských filharmoniků nebo obou zahajovacích koncertů. V posledních letech se ustálil určitý počet koncertů i jejich návštěvnost, konkrétně v minulém ročníku se prodalo 89 % z celkového počtu nabízených vstupenek, čímž tržby přesáhly – bez odečtení provize pro prodejce – částku 20 milionů korun. Podle současného stavu prodeje pro nadcházející ročník očekáváme přibližně stejný objem tržeb také letos.

// **V jakém poměru budou letos zastoupena autorská díla chráněná a volná?**

AM: Přesnější procentuální podíl mezi volnými a chráněnými díly si netroufám odhadnout, nicméně podle toho, že program festivalu zahrnuje díla vzniklá od 17. století, lze si představit, že těch chráněných autorským zákonem bude maximálně 10%.

// **Věnujete opět i tento rok vedle světové klasické hudby prostor i soudobé hudbě – klasické, jazzové, případně cross jazzovým žánrům?**

AM: Soudobou hudbu už jsem vzpomenul a stejně tak klasika české dechovky Františka Kmocha. Jazz je tentokrát zastoupen bigbandovou „bitvou“ pražských Melody Makers Ondřeje Havelky s Bratislava Hot Serenaders Juraje Bartoše, s nimiž mimochodem uvede své nové překlady zpěvních textů světových evergreenů Milan Lasica. A konečně na Pražském jaru poprvé uslyšíme i nefalšovanou cikánskou muziku v podání slovenských Gipsy Devils, kterým se pro zajímavost dostalo loni pozvání od tak renomovaného festivalu, jaký představuje Beethovenfest ve skladatelově rodném Bonnu.

Supraphonline

ONLINE OBCHOD S ČESKOU HUDBOU

Dne 24. listopadu 2011 spustilo vydavatelství SUPRAPHON vlastní online prodejnu s digitální hudbou - SUPRAPHONline.cz. O vzniku, významu a přínosu tohoto projektu jsem si povídal s **Antonínem Sebastianem Milatou** (new business manager) a **Michalem Kochem** (digital key account manager).

Text: PETR SOUKUP

// Kdy vznikl nápad prodávat nahrávky Supraphonu elektronicky?

MK: Ten nápad vznikl v podstatě hned poté, kdy skončilo ilegalne.cz. V ten okamžik v ČR nebyl žádný obchod, kde by se daly digitální nahrávky legálně nabízet. My jsme usoudili, že se nebudeme spoléhat na to, kdo a kdy do ČR s takovým projektem přijde.

// Jak dlouho trval úvoj?

MK: Necelý rok. V prosinci 2010 bylo jasno, že ilegalne.cz končí. Nejprve probíhaly ekonomické analýzy, poté jsme si dávali dohromady, co všechno od projektu očekáváme. Začátkem září 2011 jsme se dozvěděli, že do ČR přichází iTunes, tudíž jsme se zarazili a přemýšleli, jestli má cenu takovému kolosu konkurovat. Ovšem byli jsme už s vývojem tak daleko, že by byla škoda to vzdát a hlavně jsme si uvědomili, že dokážeme fungovat vedle iTunes tak, aniž bychom si nějak výrazně konkurovali, což se zatím potvrzuje.

// Obsahuje iTunes i to, co obsahuje SUPRAPHONline?

ASM: Ano. Distribuuje stejný digitální obsah na iTunes i do ostatních cca 130 e-shopů či streamingových služeb po celém světě. Jediné, v čem může být výjimka je, že na SUPRAPHONline uvádíme některé tituly exkluzivně o něco dříve než do ostatních obchodů.

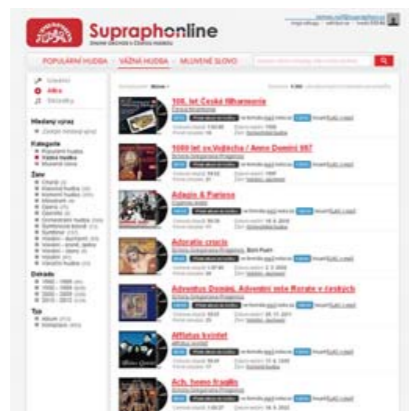
// Kolik procent obsahuje SUPRAPHONline oproti tomu, co kdy Supraphon vydal?

ASM: Teď je to asi 5% katalogu Supraphonu, ale samozřejmě dál nahrávky digitalizujeme. Každý měsíc přidáváme cca 50 až 80 alb. Bohužel u některých nahrávek, které by si uživatelé přáli, nemáme vyře-

šená všechna práva s umělci. Proto tam některé nahrávky zatím nejsou.

MK: To je největší problém. Když vydáme nová alba, tak ve smlouvách s umělci máme již všechna práva – včetně digitálních – ošetřená, ale u starých nahrávek jsou pochopitelně smlouvy pouze na fyzické nosiče. Je to třeba často řešit i s dědici atd.

// Co když za vámi přijde například kapela, která vydávala u Supraphonu, byly

to hvězdy z let minulých a chtěly by, aby se jejich album na SUPRAPHONline vyskytlo?

MK: To se nyní děje poměrně hodně. Už máme pro starší umělce důkaz, jak to funguje a my jsme za jejich aktivitu jediné rádi. Je ideální, když se nám sami ozvou.

ASM: Nemusí to být pouze umělci, kteří fyzicky vydávali či vydávají u Supraphonu. Například kapelu Nightwork či kompletní katalog vydavatelství 100promotion distribuujeme pouze digitálně. Bude to tak i v případě největšího českého hipopového vydavatelství BiggBoss a jsme v jedné o kompletní digitální distribuci s celou řadou dalších umělců a vydavatelství. Tyto umělce a vydavatelství tedy Supraphon distribuuje do celého světa, včetně iTunes, Amazon, Spotify atd. S jinými subjekty, jako je například vydavatelství Championship Music, máme smlouvu pouze na distribuci jejich katalogu do SUPRAPHONline. Možnosti jsou v digitální době velmi široké. Mimochodem, právě od tohoto rozhovoru si slibujeme, že se nám autoři začnou sami ozývat a dávat nám vědět, jestli by chtěli na SUPRAPHONline své nahrávky umístit.

// Co má autor udělat, když chce být na Supraphonline?

MK: Ozvat se naší kolegyni Evě Písařové na email eva.pisarova@supraphon.cz a s ní uzavřít smlouvu. Ve chvíli, kdy se smlouva uzavře, tak o zbytek už se postaráme my.

// Jaká je budoucnost SUPRAPHONline? Řekněme za 3 roky...

ASM: Nejlepší by bylo začít tím, že v současné době máme cca 5 000 registrovaných uživatelů a návštěvnost kolem 1 100 unikátních uživatelů denně. >

> MK: Registrovaný uživatel u nás téměř vždy znamená uživatel, který už alespoň jednou nakoupil.

ASM: Doufáme, že za tři roky budou ta čísla samozřejmě větší. Chceme prohloubit propojení se sociálními sítěmi, které vnímáme jako velmi důležité. Už nyní nabízíme distribuovaným kapelám aplikace pro Facebook, přes které mohou svou hudbu jednoduše prodávat přímo na jejich facebookových stránkách.

MK: Ozývají se nám i malé labely a kapely, které by na SUPRAPHONline chtěly být. Momentálně je jedním z neúspěšnějších alb Baromantika Lenky Dusilové, které bylo vydáno na labelu 100promotion. To dokazuje, že se v rámci marketingu a propagace na SUPRAPHONline nesoustředíme pouze na vlastní tituly, ale stejnou pozornost věnujeme i nahrávkám třetích distribuovaných stran.

ASM: Chceme, aby se z tohoto projektu v budoucnu stalo místo, kde bude v prodeji veškerá česká a slovenská hudba.

// Chcete tedy, aby na SUPRAPHONline měla své alba všechna vydavatelství?

ASM: Ano! Máme několik podmínek, nebo výhod, které jsou podle našeho názoru pro úspěch tohoto projektu zásadní. Například, že hudbu distribuujeme i ve vysoké kvalitě v bezztrátovém digitálním formátu FLAC, a také to, že se snažíme razit cestu co nejrozumnější cenové politiky.

MK: Nepůjdeme však do smluv s jinými vydavatelstvími za každou cenu. Je to vždy otázka vzájemné dohody, případně kompromisu. Nechceme totiž slevovat zejména z již zmíněných výhod, které SUPRAPHONline přináší svým zákazníkům.

// Vydával Supraphon videa?

MK: Máme několik stovek videí. Jestli je však dáme a v jakém formátu na SUPRAPHONline, ještě nevíme.

// Co musí udělat uživatel proto, aby si mohl koupit na SUPRAPHONline hudbu?

ASM: Registrace je velmi jednoduchá. Stačí zadat e-mail a heslo, příp. jedním kliknutím propojit se svým účtem na Google či Facebooku. To je všechno, pak už můžete (vesele) nakupovat.

// Dá se produkt nakoupit okamžitě?

SUPRAPHONline.cz zatím poskytuje možnost zakoupení 2 608 alb v žánrech populární hudba (1 090 alb), klasická hudba (1 184 alb) i mluvené slovo (334 alb). Ve všech žánrech budou počty titulů postupně navyšovány tak, aby na SUPRAPHONline.cz byl dostupný v maximální možné míře jak bohatý archiv Supraphonu, tak i veškeré vydávané novinky.

SUPRAPHONline.cz je zároveň prvním digitálním obchodem v České republice, který vedle klasického formátu MP3 (v kvalitě 320 kbps) nabídne veškerý sortiment rovněž v bezztrátovém komprimačním formátu FLAC, který poskytuje kvalitu záznamu srovnatelnou s kvalitou na CD nosičích. Při zakoupení nahrávky ve formátu FLAC dostane zákazník tutéž nahrávku ve formátu MP3 zdarma k využití například v přenosných zařízeních. Veškerý obsah na **SUPRAPHONline.cz** je k dispozici bez jakýchkoliv technologických omezení (DRM apod.).

Po zakoupení nahrávky má zákazník možnost stáhnout nahrávku z obchodu **SUPRAPHONline.cz** až pětkrát, po stažení do počítače si může na svá další zařízení pořídit neomezené množství kopií.

Nakupování v obchodě **SUPRAPHONline.cz** je možné po předchozí registraci na základě platné e-mailové adresy, přihlásit se lze rovněž prostřednictvím účtu registrovaného u Facebooku či Google.

MK: Ano, a zaplatit je možné širokou škálou platebních metod, máme jich celkem 11 druhů! Dokonce někdo už párkrát využil platbu přes poštovní poukázku! Ale samozřejmě je možné platit kartou, bankovním převodem, či přes stále populárnější SMS atd.

ASM: Pravidelní zákazníci mají možnost předplatit si kredit a poté opravdu všechny nahrávky, o které mají zájem, koupit a stáhnout pouze jedním či dvěma kliknutími myši. Uživatelská přívětivost, přehlednost a jednoduchost používání portálu je pro nás naprosto zásadní!

// V jakých částkách se pohybují ceny nahrávek?

MK: 69,- až 149,- Kč za album ve verzi MP3 v kvalitě 320 kbps. Verze FLAC je cca o 20% až 30% dražší. Zákazník při nákupu FLACu automaticky obdrží i link na stažení MP3 verze, aby nemusel soubory konvertovat pro přehrání např. v mobilním telefonu.

ASM: Jednotlivé skladby jsou za 15,- až 25,- Kč. Koupě celého alba je tedy u nás podstatně výhodnější než jednotlivých songů. Snažíme se tak motivovat zákazníky, aby kupovali celé desky.

// Znáte průměrný věk vašich uživatelů?

ASM: Spousta je jich starších, logicky, díky obsahu katalogu Supraphonu. SUPRAPHONline byl ale skvěle přijatý i mladšími lidmi, se kterými komunikujeme přes Facebook, Twitter a Google+. Je od nich velká poptávka po rozšíření o nové kapely a interprety, čemuž se dohodami s výše zmíněnými labely a umělci snažíme intenzivně vyhovět.

MK: Supraphon se dobře potkává s módní vlnou „cool retra“. Mezi „fanoušky“ nás na Facebooku mají nejvíce ženy mezi 17 a 25 lety a i muži mezi 25 až 34 lety. Supraphon není jen Olympic a Karel Gott, ale i Tata-Bojs, Tonya Graves, David Deyl, Imodium atd... Supraphon je tradiční, ale nikoli stará značka.

// Chcete v případě digitalizace zcela opustit výrobu fyzických nosičů?

ASM: Fyzický nosič není pro nás mrtvé médium. Digitál i fyzické nosiče dokážou žít vedle sebe. Krásně je to vidět i na nynější „renesanci“ vinylů.

MK: Zajímavá je ještě jedna věc. Do digitálu půjdou i věci, které na CD nikdy nevyšly, jen na LP. A také děláme speciální edice. Teď například české textaře. Vezmeme všechny skladby jednoho textaře, seřadíme je chronologicky a dáme je v jedné kompilaci ke stažení. Již to proběhlo u Zdeňka Rytíře, Pavla Vrby, Jiřiny Fikejzové a Zdeňka Borovce. To bychom si nikdy nemohli dovolit vydat na CD.

ASM: Digitál nám tak umožňuje plnit přání fanoušků v daleko větší šíři. Aktivně s nimi komunikujeme a snažíme se jim maximálně vyhovět.

Text: PETR SOUKUP
Foto: archiv EN.DRU

4. února se v TOP hotelu Praha konal další Národní krojový ples, jehož byl OSA partnerem. Tentokrát se OSA prezentoval i jedním ze svých autorů, a sice hudebníkem, zpěvákem a beatboxerem Ondřejem Havlíkem, který je spíše znám jako En.dru.

En.dru se prezentuje svojí novou one-man-jam show. Její součástí je vedle samotné beatboxové-vokální improvizace i hudební improvizace s použitím tzv. loopstation. Tento přístroj funguje jako smyčkováč nahraných stop, které En.dru postupně nahrává přímo před publikem, pouze hlasem a pusou, tedy bez použití jakýchkoliv jiných elektronických efektů, či nástrojů. Tímto způsobem vznikají před diváky živé „a cappella“ improvizace nejrůznějších hudebních stylů (electro, hip-hop, acid jazz, funky, etno...), jejichž součástí je beatboxová rytmika, vokály, beatboxové efekty, imitace hudebních nástrojů, rap atd.

Byť se nápad použít tento styl na Národní krojový ples zdál zpočátku bláznivý, měl úspěch a návštěvníci i účinkující této akce se do vytváření nových skladeb přímo na místě s nadšením zapojili. En.dru využil dobře známých lidových písní, které spolu s publikem zaranžoval do jiných žánrů. Níže přinášíme s En.druem rozhovor. >

En.dru

// Tvořil jsi hudební díla na místě i s diváky, kteří přišli na české tradice a najednou se zapojili do beatboxu...

> // Jsi nepřehlédnutelnou čtvrtinou skupiny Mako!mako. Jak to vypadá s její budoucností?

OH: Těžko o tom mluvit, když jsme se ještě přesně nedomluvili na tom, co přesně oznámíme do médií. Nicméně dost blbě, bohužel. Teď máme čerstvě po koncertě se Zlínskou Filharmonií, která hrála orchestrální podobu našich věcí v čele s dirigentem Standou Vavřínkem a to byl pro nás všechny krásný a nebývalý zážitek. Byl jsem nadšen! Budoucnost je však nejistá.

// A co tvůj sólový projekt, neplánuješ natočit sólové album?

OH: Plánuji, ale rozhodně to bude chvíli trvat. Teď jsem ve fázi, kdy začínám hledat a scházet se s nejrůznějšími producenty a muzikanty, abychom na tom mohli začít pracovat. Ale moc se na práci těším. Je to takový můj sen, na který vedle Mako!mako nezbýval čas.

// Na letošním plesu Folklovního sdružení jsi vystupoval za OSA. Tvořil jsi hudební díla na místě i s diváky, kteří přišli na české tradice a najednou se zapojili do beatboxu, což si myslím, že bylo pro

nás všechny velmi originální spojení, které si jen málokdo dokáže představit. Jak to na tebe působilo?

OH: Jako každé moje vystoupení. Ideální moment seberealizace, kdy se nekladou žádná omezení a kdy je člověk – díky neustále se měnící interakci s divákem – pořád překvapován tím, co ten moment přinese. Čím pevnější je pouto mezi posluchačem a mnou, tím přirozeněji na scéně funguji a tím je i má hudba zajímavější a uvolněnější. Myslím, že na Folklovnímu sdružení fungovala interakce velmi dobře.

// Kdo je tvůj oblíbený hudební autor, nebo autoři?

OH: Těch je! Ať si to trochu ulehčím, začal bych styly: latina, funky, acid jazz, hip-hop, soul, house, dub step, world music. A kdybych měl vypíchnout jednoho autora za všechny, tak si myslím, že si toto vypích-

nutí rozhodně zaslouží Michael Jackson. To je zkrátka absolutní umělec.

// Co kromě tvého hudebního živého vystupování ještě děláš?

OH: Moderuji ať už pořad Za školu (který po 3 letech skončil), nebo pořad o outdoorových sportech Vertikal, nebo živé drivy na Evropě 2 každou sobotu a neděli celé dopoledne s mým kamarádem Nastym, se kterým taky na rádiu vytváříme rubriku Zvukees, nebo nejrůznější akce. Někdy si zahrnu japonské frašky s Ma-lým divadlem Kjógenu a když nepracuju, tak sportuju, či cestuji.

// Vystupuješ i v zahraničí, která místa tě letos čekají?

OH: Teď mě čeká finále světové soutěže v loopingu (to je to smyčkování), z čehož mám docela respekt a zároveň se na to moc těším. Pak jedeme moderovat do Chamonix. Na jaře bychom měli otevřít s Danem Bártou Czech Street Fest v Bruselu a také plánujeme s německou produkční společností založení nového mezinárodního a cappella bandu, nicméně to je skutečně zatím ve fázi zrodu.

OSA partnerem Českého lva

Třetího března se ve velkém sále pražské Lucerny konal další ročník udělování prestižních filmových cen Český lev.

Text: PETR SOUKUP
Foto: VAC – Vachler Art Company

PETR KRUŽÍK
Člen skupiny
Priessnitz,
OSA zastupován
od roku 2000

OSA se stal partnerem kategorie Nejlepší hudba. Vítězi se v tomto oboru pak stali Ondřej Ježek a Petr Kružík, neboli autoři hudby k filmu Alois Nebel. Společně od OSA obdrželi šek na 50.000,- Kč s využitím na další tvorbu. I v přívalu interview si na nás jeden z autorů krátce po vyhlášení našel čas na krátký rozhovor.

// Čekali jste v této kategorii vítězství?
PK: Ne. Poté, co jsme získali Cenu české filmové kritiky, jsem to nečekal.

// Jak dlouho jste na hudbě k filmu Alois Nebel se svým kolegou pracovali?

PK: V podstatě po celou dobu vzniku filmu, to znamená tak tři čtyři roky, ale prakticky všechno jsme nakonec vyhodili. Hudbu, která je ve filmu, jsme nahráli během dvou dnů těsně před dokončením snímku.

// Máte za sebou už podobnou zkušenost?

PK: Ne, s takhle velkou produkcí ne. Skládal jsem zatím jen pro divadlo.

// V jaké fázi je teď hudební skupina Priessnitz?

PK: Teď bychom chtěli dát dohromady materiál na novou desku. Jde to ztuha, tak uvidíme. /

Nejlepší jazzová skladba

soutěž pro mladé hudební skladatele

Jste skladatel/skladatelka jazzové hudby?

Jste mladší 35 let?

Máte hudební kapelu, která zahraje vaše autorské dílo?

Text: PETR SOUKUP, část textu převzata z www.bohemijazzfestival.cz
Foto: DAVID PELTÁN

Soutěž o Nejlepší jazzovou skladbu proběhla již dvakrát a pokaždé velmi úspěšně. Vítězem prvního ročníku se stal skladatel Martin Brunner se svou skladbou Behind the Clouds, který svou skladbu prezentoval před diváky Bohemia Jazz Festu na Staroměstském náměstí a stejně tomu bylo tak i v minulém roce, kdy zvítězil skladatel Petr Beneš se skladbou Waiting for Art. Rozhovor s každým z těchto autorů jsme přinesli vždy v letním čísle Autor in.

Bohemia Jazz Fest se stal v krátkém čase jedním z největších letních jazzových hudebních festivalů v Evropě. Časopis Downbeat ho dokonce uvádí jako jednu z nejvýznamnějších světových kulturních akcí.

Festival založil v roce 2005 uznávaný jazzový kytarista Rudy Linka, který chtěl představit a propagovat špičkový světový jazz v České republice. V roce 2010 festival přilákal více než 70.000 jazzových fa-

noušků na historická náměstí po celé zemi, s významným ekonomickým dopadem.

Na všech „open-air“ koncertech hrají světoví hudebníci na velkolepých, středověkých náměstích. Všechny koncerty jsou zdarma.

Bohemia Jazz Fest se stal více než jen dalším hudebním festivalem. Je to letní rituál, na němž se scházejí jazzoví fanoušci z celé střední Evropy, aby slyšeli a viděli největší světové jazzové interprety.

Roman Strejček – předseda představenstva OSA, vítěz Petr Beneš a Rudy Linka – ředitel Bohemia JazzFest

Petr Beneš – vítěz minulého ročníku soutěže

OSA opět pořádá ve spolupráci s Bohemia Jazz Fest soutěž o nejlepší jazzovou skladbu mladého autora do 35 let.

- Vítěznou skladbu si zahraje autor se svou kapelou na pražském koncertě Bohemia Jazz Fest 2012.

- O vítěznou skladbu rozhodnou zástupci Bohemia Jazz Fest a OSA.

- Autor skladby obdrží od OSA 30 000 Kč.

- Svou skladbu a notovou partituru pošlete do 15. května 2012 na e-mail: komunikace@osa.cz a do předmětu uveďte – JAZZOVÁ SKLADBA 2012.

- Soutěž je určena pouze pro zastupované autory OSA.

- Každý autor smí soutěžit pouze s jednou skladbou.

Šuplíky textařů

Rubrika textařských šuplíků si v magazínu Autor in opravdu našla své místo. Posíláte nám stále více svých děl, což nás velmi těší, a současně věříme, že se některý z textů dočká hudebního zpracování.

Své texty nám i nadále posílejte na e-mail:
komunikace@osa.cz.

text: PETR SOUKUP
Foto: Shutterstock.com

01 Jan Krůta

Zastupován OSA od roku 1972.

Blues starýho mlsnýho psa

Sen starýho mlsnýho psa,
jak honí mladý kočky,
jak zaplétá buřty z těch koček
do vánočky,

jak rozinky z života sbírá,
jak stává se největším ze psů,
jak psí víno prolévá hrdlem
a gin ve schwepsu.

Sen starýho mlsnýho psa
o kočkovacím ráji,
kde po čuchu na babu hráli
a slastně řvali: Má ji!

Kde hanbatý navštívenky
ve tvaru kosočtverců
vkládaly nóbl sexyfenky
do koberců.

Tohle je blues starýho mlsnýho psa,
co si kvůli kočce
misku s žrádlem nepřevrhne.

Tohle je blues starýho mlsnýho chlapa,
co už ví,
že se kvůli kočce nepřetrhne.

03 Josef „Pepson“ Snětivý

Zastupován OSA od roku 2005.

Tajná řeka

Den zvolna usíná
V sadech Petřína
Horké objetí
Než mi odletíš
Na tvém těle zbyl
Cukr, med a pyl,
Nikdo netuší, že ty

Jsi tajná řeka
Přístav bez lodí
A já jsem kapitán
Který tě splavní

Noc za petřínskou zdí
Láskou posedlí
Lovci doteků
Po tvém útěku
Jenom sen mi zbyl
Růž a chlorofyl
Neprozradí snad, že ty

Jsi tajná řeka
Přístav bez lodí
A já jsem kapitán
Který tě splavní

02 Libor Žila – TULÁK

Zastupován OSA od roku 2011.

Láska je lék

Láska je lék proti všemu, jako vůně po parfému,
Rozjetý vlak nedoženu, proto Tě mám tolik rád.
Láska je lék proti nudě, jakou touha po svobodě,
Silnější než ruské lodě, proto Tě mám tolik rád.

Ref.:

Kdybych Tě lásko ztratil, byla by to škoda, Ty jsi můj miláčku všechno, co mám,
kdybych se nevrátil a potkala mě bída,
přesto jsem bohatý, že nejsem sám.
Hej, hej, lásko chci Tě, hej, hej budu řvát,
Hej, hej, miluji Tě, hej, hej mám Tě rád.

Láska je lék proti smutku, hojí duše od zármutku,
Sem tam dáme finskou vodku, proto Tě mám tolik rád.
Láska je lék proti zradě, jako růže na zahradě,
Slunce vyjde na východě, proto Tě mám tolik rád.

Ref.:

Kdybych Tě lásko ztratil ....

04 Marta Balejová

Zastupována OSA od roku 1993.

Až budou v módě

Holky, já mám kámošku,
říkám vám, je hezká,
modelku by mohla dělat
třeba ještě dneska.
Štíhlá je a vysoká,
pas má taky tenkej,
jen mi dělá starosti, že
mindrák má – a velkéj!
Sedí doma, nikam nejde,
za co, že se stydí?
Že má malý poprsí
a že to každé vidí!

Ref.:

Až budou v módě malý prsa,
to se my holky budem mít,
velký prsa má každá husa,
jen na ně musí našetřit.
Až budou v módě malý prsa,
zkrachujou všechny ústavy,
co vycpávají silikonem
naše souměrný postavy.

Nevím, co by pomohlo,
trápí se a brečí,
já jí říkám: „nebud blbá!“
nic ji nepřesvědčí.
Vždyť je plno hereček,
nebo třeba Twiggy,
co se taky nebály s tím
jít do první ligy.
Holky, vážně, pomozte mi
naše těla chránit.
Svět chce velký prsa mít,
a my se budem bránit!

Ref.:

Až budou v módě...

CODA:

Nebojte se ukazovat svoje prsa maličké,
hlavně pozor, ať z vás jednou nejsou anorektičky!!

05 František Kratochvíl

Zastupován OSA od roku 2006.

Podej mi nit

Vejít se do ouška jehly
jako nit jako nit jako nit
jenom nebyť tak nesmělý
oslovit pohladit a rád mít
Vejít se do ouška jehly
jako nit jako nit jako nit
jenom nebyť osamělý
dokázat život šít život šít
Vejít se do ouška jehly
jako nit jako nit jako nit
jenom nebyť tak ztracený
milovat vyšívat život žít

Podej mi nit a klubičko přize
a já hned vejdu do tvoji přízně
budeme šít a tvářit se přísně
pěkně se smát a plakat až příště
Podej mi nit a klubičko přize
vejdeme spolu do svoji přízně
budeme žít hned – ne až příště
užívat si náš společný příběh
podej mi nit a klubičko přize
vejdeme spolu do svoji přízně

Vejít se do ouška jehly
jako nit jako nit jako nit
zašeptat pár slov milostných
o kterých se všem jen může snít
Vejít se do ouška jehly
jako nit jako nit jako nit
zazpívat pár not napsaných
písničku pak vyšít jak má být
Vejít se do ouška jehly
jako nit jako nit jako nit
navždycky zůstat ti věrným
s tebou šít s tebou i život žít

Podej mi nit...

06 Oskar Petr

Zastupován OSA od roku 1995.

Jsem architektem tvého snu

Jsem architektem tvého snu
za zvuku bubnu do něj krácím
Věříš mi? Jsem sladěn
do barev slunce, modré a rudé a – mojí.
Jsem architektem tvého snu
za zvuku fanfár do tebe vtančím mou myšlenkou.
Pokaždé? Jsem sleděm
v baru ztemnělém
tady a všude.

Do třech bran a do třech tich
Pach svatyní a kostních kličů
Ti nahradí tvou touhu vzít
Tvou touhu mít
Tvou touhu jít - se prodloužit

Čtvrtý strážce
tak první
tak jak druhý
tak i třetí

V tělech starců, v mozcích dětí
na špicích i v podúpětí
Blahobytem kostních snětí
procházel se.
Chtěl na thonetce zavravorat
na špičkách bolestivě postát
do prázdna se vyblekotat.

On chtěl být tam a chtěl být tady
Tu, i v nekonečnu skal
a architektem tvého snu se pomalu,
ale jistě (s pomocí slov a barev) stal.

07 Ivan Blažek

Zastupován OSA od roku 1997.

Hlídač

Táhnou třetím podzemním
Dávno se už nedívím
Zdravím slušně každé stín
Máma mě tak prostě
Vychovala

Táhnou třetím podzemním
Je mi jedno kdo kde s kým
Dobře trávím dobře spím
Máma to tak prostě
Zařídila

Je mi vážně jedno
Kdo je kdo
Král pěšec dáma
Hlídám své třetí podzemní
Když svět
Prý
Je jen fáma
Prý jenom fáma

Táhnou třetím podzemním
Nechci vědět přesto vím
Slyším mlčím nepovím
Máma to tak prostě
Podepsala

Je mi vážně jedno
Who is who
Král střelec dáma
Hlídám své třetí podzemní
Když svět
Prý
Je jen fáma
Prý jenom fáma

Je mi vážně jedno
Kdo je kdo
Král jezdec dáma
Hlídám své třetí podzemní
A svět
Prý
Je jen fáma
Prý jenom fáma
Pitomá fáma
Fáma Fáma Fáma
...

Říkala máma

08 Vilém Dubnička

Zastupován OSA od roku 2010.

Jsem ráda

Jó, kdybych žila v jiné době
- v jiném století,
kde lítá jen to, co má peří,
kde čas tak neletí,
kdy musely být ještě děti
u maminky do pěti,
tak to bych byla ráda.

Tak narodit se v trochu jiné
době, kdy vířil svět,
kdy spermie nebyly líné
a chlapi jakbysmet,
kdy ještě chtěli do Ria,
ne do sanatoria,
za to bych byla ráda.

Jen z plezíru tvrdým rohlíkem
já bych se opila
a pak snědla, jak je mým zvykem,
co jsem nadrobila.
Dnes, aby ženská prosila,
pro pírkou přes plot skočila
a ještě byla ráda.

Kde vede moje světočára
časem a prostorem?
A proč mě Thespidova kára
odvezla právě sem?
O to pramálo se starám,
sama si svůj svět čmárám
a jsem tu prostě ráda.

Jsem ráda. Jsem ráda,
že mě ještě Pánbů nepostrádá.
Jsem ráda. Jsem ráda,
že ještě nejsem stará, už ne mladá,
že hrát můj život je docela kláda,
jsem ráda.

Já ale žiju v jiné době
a v jiném století.
Žít svůj vlastní svět v sobě
je mé šťastné prokletí.
Mé písně často letí
jen do kýble na smetlí
a já jsem stejně ráda.

Já po podchodech sprejem píšu:
„Panklová is not dead!“
nebo: „Gellner revival“
tak to je ten můj svět.
Ať se mi kdo chce chichotá,
to je má radost života.
Jsem prostě do prdele ráda!

Jsem ráda. Jsem ráda,
že mi ještě slunce nezapadá.
Jsem ráda. Jsem ráda,
že nemám ostrý lokty, křivý záda,
jak se v showbusinessu předpo-
kládá,
jsem ráda.

On živý pes je na tom pořád
lépe, než mrtvý lev.
A tak mám radši to svý vytí,
než žádný, ale zpěv.
Umění mě nasytí
a když mi dáte na pití,
tak budu tady ráda.

Jsem ráda. Jsem ráda.
Tram ta dáda dáda dáda dadá.
Jsem ráda. Jsem ráda.
Dáda dáda no tak jedem: tradá,
da dáda dáda dáda dáda dadá!
Jsem ráda.

No tak teď jsem ráda, že jsem ráda!

Glamour
Crystal
handicraft bohemia crystal

Sklárna Crystal Glamour je dlouholetý výrobce a exportér ručně foukaného a ručně broušeného křišťálu značky Bohemia Crystal. Sklárnu naleznete na Vysočině v obci Okrouhlice blízko Havlíčkova Brodu. Vyrábí se zde bohatě broušený křišťál, ale i moderní nápojové sety.

Mezi speciální výrobky patří křišťálové mlýnky na pepř a kávu, servírovací doplňky a unikátní trofeje se zalitou fotografií. Přijímáme zakázkovou výrobu. Naše výrobky můžete zakoupit v Praze v Nerudově ulici a nebo přímo z prodejního skladu sklárny v obci Okrouhlice.

CG Trade • Podniková prodejna v Praze
Nerudova Ulice 221/36 • 118 00 Praha 1 – Malá Strana
cgtrade@seznam.cz • Tel.: +420-222-212-393

CRYSTAL GLAMOUR • Sklárna • 582 31 Okrouhlice 215 • www.crystalglamour.eu
info@crystalglamour.eu • Tel./Fax.: +420-569-480-501

01 NORAH JONES

NORAH JONES

/ EMI

Zpěvačka NORAH JONES letos vydá novinku NORAH JONES. Album, které nahrála s producentem Danger Mousem, vyjde sice až 30. 4. 2012, už nyní ale Norah zveřejnila první ukázkou.

Brian Burton aka Danger Mouse v minulosti publikoval vlastní skladby v projektech Gnarls Barkley a Broken Bells, spolupracoval například s Gorillaz, eklektickým písničkářem Beckem nebo Davidem Lynchem a proslýchá se, že bude podepsán též pod chystanou deskou U2. Na co sáhl, to významně ovlivnil. A nejinak je tomu i tentokrát, což potvrzují i oficiální vyjádření Norah Jones. Určitou představu o tom, jak by mohla její novinka Little Broken Hearts znít, si můžete udělat už teď. Zpěvačka na svém profilu v síti Soundcloud zveřejnila první ukázkou, písničku Happy Pills.

text: EMI

foto: EMI

// Určitou představu o tom, jak by mohla její novinka Little Broken Hearts znít, si můžete udělat už teď. Zpěvačka na svém profilu v síti Soundcloud zveřejnila první ukázkou, písničku Happy Pills.

www.norahjones.com

02 GRINDERMAN

Grinderman 2 RMX

/ EMI

Skupina GRINDERMAN letos vydá album remixů. Deska Grinderman 2 RMX vyšla 12. 3. 2012. Parta okolo zpěváka Nicka Cavea stihla vydat dvě alba. Jak název novinky napovídá, základem k remixům, reinterpetacím a zajímavým předělvkám se staly písně z druhé desky. Některé z nahrávek už byly k dispozici, jiné vyjdou exkluzivně jen jako součást tohoto vydání. Dosud nezveřejněný je například remix Bellringer Blues, který stvořil kytarista Nick Zinner z Yeah Yeah Yeahs nebo předělvka When My Baby

foto: EMI

// Parta okolo zpěváka Nicka Cavea stihla vydat dvě alba. Jak název novinky napovídá, základem k remixům, reinterpetacím a zajímavým předělvkám se staly písně z druhé desky.

Comes od Cat's Eyes, což je projekt frontmana Horrors Farise Badwana. Zpěvák Nick Cave nedávno oznámil konec projektu Grinderman, avizovanou kolekci remixů lze tedy brát jako pomyslné adieu nejhluchnější skupiny, v jaké australský bard působil. Album bude k dispozici jako dvojnásobek s vloženým CD a v digitálním formátu.

text: EMI

www.grinderman.com

připravil:
LUKÁŠ PAULŮ

01 HAVRAN

(Raven, The)

režie: JAMES MCTEIGUE
hudba: LUCAS VIDAL, zastupován
ASCAP (USA) od roku 2006
scénář: BEN LIVINGSTON, HANNAH
SHAKESPEARE
hrají: JOHN CUSACK, ALICE EVE,
LUKE EVANS

premiéra: 26. 4. 2012

Detektiv Emmet Fields (Luke Evans, Válka bohů) je povolán k případu brutální vraždy dvou žen. Při pátrání zjistí, že zločin se až moc podobá smyšlené vraždě, která byla do detailu popsána v povídce spisovatele Edgara Allana Poa (John Cusack, V kůži Johna Malkoviche). Předvolá tedy tohoto sociálního vyvržence k výslechu, ale zatímco je Poe ve vazbě, dochází k další strašlivé smrti – opět inspirované jedním z jeho příběhů. Fields tedy vyzve Poa, aby mu pomohl zastavit toto krvavé šílenství...

text: HCE

02 KNOFLÍKOVÁ VÁLKA (LA NOUVELLE GUERRE DES BOUTONS)

režie: CHRISTOPHE BARRATIER
hudba: PHILIPPE ROMBI, zastupován
SACEM (FRA) od roku 1991
scénář: CHRISTOPHE BARRATIER,
STÉPHANE KELLER, THOMAS
LANGMANN, PHILIPPE LOPES-CURVAL
hrají: LAETITIA CASTA, GUILLAUME
CANET, KAD MERAD, GÉRARD
JUGNOT

premiéra: 19. 4. 2012

Je březen 1944. Zatímco země otrásají události druhé světové války, v malé francouzské vesnici v ústraní si hrají na válku děti. Protože zde spolu odjakživa nemilosrdně zápolí děcka ze dvou sousedních vesnic – Longeverne a Velrans. Jenže tentokrát nabere jejich válka nečekaný obrat: všem zajatcům jsou z oblečení utrzeny všechny knoflíky, takže odcházejí obnažení, poražení a potupení. Spor dostane od této chvíle jméno „knoflíková válka“ a zvítězí v něm vesnice, která získá více knoflíků.

text: HCE

/ PRAHA

ARENA TIPSPORT

Za Elektrárnou 419, Praha 7 – Holešovice
www.tesla-arena.cz/
30. 4. **Imaginaerum Tour:** Nightwish (FI)
12. 5. Alexandrovci (RU)

DIVADLO HYBERNIA

Nám. Republiky 4, Praha 1
www.divadlo-hybernia.cz
16. 4. Jožka Černý 70
17. 4. Radka Fišarová
25. 4. 4tet
30. 4. Marian Vojtko
1. 5. Hana Křížková

EXIT-US CHMELNICE

Sokolovská 195, Praha 9
www.exitchmelnice.cz
8. 4. Hogjaw (US) – European Tour 2012,
support: Merlin Dan Horyna
9. 4. Shameless – European Tour 2012,
special guest: Black Bull
13. 4. Colp, Sarah Gave It Up (SE)
30. 4. Hemi Head + hosté

HUDEBNÍ KLUB PALMOVKA –
COUNTRY CLUB RIKATÁDO

Pod Hájkem 1, Praha 8 – Libeň
www.rikatado.cz
10. 4. Yo Yo Band
11. 4. Beatles Revival Basketles
16. 4. Pacifik
17. 4. O`Harry
18. 4. Přímá linka a Tomáš Linka
19. 4. The Fribbles
20. 4. Holokrci
21. 4. Elán Revival - Žízeň
23. 4. Rock`n`roll Gang & Tony Škrášek
24. 4. S.Q.O.S.T.
25. 4. Štěpán Kojan
26. 4. George & Beatovens, Karel Kahovec a Viktor Sodoma
27. 4. Travesti Show - Crazy Goddess
30. 4. Kučerovci
2. 6. Natural

JAZZ DOCK

Janáčkovo nábřeží č. 2, Praha 5
www.jazzdock.cz
22. 4. **Jazz 4 kontinentů:** Brian Blade (US) – Music From Mama Rosa
26. 4. **Mladí ladí jazz:** Final Vision, Helbock-frick duo (AU), Axel Schlosser

– Tony Lakatos feat. czech musicians (Ge/HU/CZ)

JAZZBOAT

Přístaviště EVD, nástupiště č. 5 pod Čechovým mostem, Praha 1
www.jazzboat.cz
6. 4. Svatobor Macák quartet
7. 4. Martina Fišerová & friends
8. 4. Rajnošek B.and
9. 4. Adam Tvrdrý crossover
10. 4. Jan Šmigťator trio
11. 4. Vít Švec trio
12. 4. Marcel Flemr band
13. 4. Nika Diamant & Sensitivo quartet
14. 4. Elena Sonenshine, Jocose Jazz
15. 4. František Kop quartet
16. 4. Gumbo a Ondřej Konrád
17. 4. Jazz revue
18. 4. Ondřej Kábana trio
19. 4. Vesna Cáceres & Ánima
20. 4. Petra Ernyei quartet
21. 4. Jana Koubková
22. 4. Rajnošek B.and
23. 4. Hanelle Blues band
24. 4. Miriam Bayle band
25. 4. Jana Koubková
26. 4. Stan The Man
27. 4. Jazz revue
28. 4. Július Baroš quartet
29. 4. F.U.T. – František Uhlíř Team
30. 4. Adam Tvrdrý crossover group

KAIN – ROCK CLUB

Husitská 1, Praha 3
www.kain.cz
6. 4. Chainsaw Massacre, Self-Defence, F.O.B.
7. 4. Infuzze
11. 4. Metallica Revival Mrb (Beroun), Judas Priest Revival Strakonice
12. 4. Psycho Doors Revival, Špinaví lůzři
13. 4. Moomraj
14. 4. Maria Scare
3. 5. Chords Of Fallen, Dead Daniels

KLUB 007 STRAHOV

Chaloupeckého 7, kolejje ČVUT, blok 7, Praha 6
www.klub007strahov.cz
18. 4. The Twilight Sad (UK)
15. 5. Cursive (US)

KOSTEL SV. ŠIMONA A JUDY

Dušní ul., Praha 1
www.kostel.cz

11. 4. **Svátky hudby v Praze:** Václav Hudeček a jeho hosté

KULTURNÍ CENTRUM VLTAVSKÁ

Bubenská 1, Praha 7
www.vltavska.cz
10. 4. **Elektra Jazz:** Robert Balzar trio
12. 4. Plum Jam
3. 5. Zrní
19. 5. Epica (NL)

LUCERNA MUSIC BAR

Vodičkova 36, Praha 1
www.musicbar.cz
10. 4. A Banquet – křest alba
12. 4. Mandrage
3. 5. **Mladí ladí jazz:** vítěz soutěže Jazz-fruit + Ida Kellarová & Jazz Famelija
10. 5. The Lemonheads (US)
3. 6. Kyuss Lives!
26. 6. Ugly Kid Joe (US)

MLEJN

Kovářova 1615/4 , Praha 13 – Stodůlky
www.mlejn.cz
18. 4. Porta Praha – pražské finále
25. 4. Cop, Semtex

MODRÁ VOPICE – ROCK BAR

Spojovací ul. 1901/12, Praha 9 – Vysočany
www.modravopice.eu
7. 4. Pikedeath, Burning Butthairs (DE), Bajonet
29. 4. Ebola Deathwish tour 2012 – The Psyke Project (DK), Rats Get Fat, Anime Torment

O2 ARENA

Ocelářská 234/4, Praha 9
www.sazkaticket.cz
29. 5. **Česká pojišťovna final tour 2012:** Pavol Habera & Team
6. 6. Ozzy & friends
25. 6. Sting

PALÁC AKROPOLIS

Kubelíkova 27, Praha 3
www.palacakropolis.cz
16. 4. **Respect Plus:** Fanfare Ciocarlia (RO)
18. 4. **Other Music:** Zea (NL)
19. 4. **Mladí ladí jazz:** Bitosti, Poetic Filharmony, Portico Quartet (UK)
12. 5. Oquestrada (PO)
15. 5. Michal Prokop

> **PALÁC LUCERNA – VELKÝ SÁL**
Fan & Tom, s.r.o., Štěpánská 61, Praha 1
www.lucpra.com

14. 4. 6. **taneční večer v Lucerně:** Ondřej Havelka & His Melody Makers
19. 4. Duke Ellington Orchestra (US)
25. 4. Manic Street Preachers (UK)
29. a 30. 4. **Hits Tour 2012:** Chris Norman (UK)
9. 5. **United Islands 2012:** Afro Celt Sound System (Int.)

ROCK CAFÉ

Národní 20, Praha 1
www.rockcafe.cz
28. 4. Animals As Leaders + support
9. 5. **Veverky v mědi:** Bratrancei Veverkové (Jethro Tull Tribute Band), Cuprum Progrock
21. 5. Red Baraat (US)
5. 6. Devildriver (US) + support
28. 6. Lamb Of God (US) + support

SYNOT TIP ARÉNA

U Slavie 1540/2a, Praha 10
www.synottiparena.cz
7. 5. Metallica (US), **support:** Machine Head (US)

VAGON

Národní 25, palác Metro, Praha 1
www.vagon.cz
2. 5. **Roztoky tour** – Schodiště

/ ČECHY

ČEZ ARÉNA

Sukova třída 1735, Pardubice
www.arenapce.cz
8. 5. Judas Priest (UK), Thin Lizzy
13. 5. Alexandrovci (RU)
22. 5. **Česká pojišťovna final tour 2012:** Pavol Habera & Team

DIVADLO POD LAMPOU

Haviříská 11, Plzeň
www.podlampou.cz
12. 4. **Soutěž Múza 2011:** The Contact
18. 4. A Banquet
20. 4. Punk Floid, Houbas
25. 4. Zatokrev (CH), FDK
3. 5. **Soutěž Múza 2011:** Infuzze, Migraine, Hmota, No Esc Ape, Epik Fajl, Fastfarragos

4. 5. Stay Subway, No Good Ok
11. 5. Citizens Patrol (NL)
12. 5. Skavare, Heebie Jeebies
18. 5. Llyr, Dying Passion, Forgotten Silence, Neron
19. 5. Koblížci, The Contact

KD ŠEŘÍKOVKA

Šeříkova 13, Plzeň
www.serikovka.cz
6. 4. Dymytry, Hand Grenade, Search and Destroy
13. 4. Hudba Praha, Abraxas
14. 4. **Dragons Of Real Metal:** Wizard (DE), Iron Fire (DK), Paragon (DE), Interitus, Dark Angels

KONGRESOVÉ CENTRUM
ALDIS, A. S.

Eliščíno nábř. 375, Hradec Králové
www.aldis.cz
14. 5. **Jarní swingový koncert:** Aldis Big Band

MĚŠŤANSKÁ BESEDA

Kopeckého sady 13, Plzeň
www.mestanska-beseda.cz
1. 5. Etc... Band & Vladimír Mišík, Ivan Hlas Trio
2. 5. **To nejlepší z Hobous:** Miki Ryvola a přátelé
9. 5. Spirituál kvintet
10. 5. Přelet M.S.
16. 5. Žalman a spol.
17. 5. Dan Bárta & Robert Balzar trio
27. 5. Čechomor
7. 6. Přelet M.S.

METROPOL, SPOL. S R. O.

Senovážné náměstí 2, České Budějovice
www.metropol-cb.cz
10. 4. Karel Plíhal
12. 4. Apollo Band a Petr Spálený, **host:** Miluška Voborníková
23. 4. **Bez náhubku:** Josef Fousek
30. 4. Cimrman v říši hudby
31. 5. Věra Špínarová a Adam Pavlík band

ROCK CLUB PONORKA

Jiráskova 29, Pardubice
www.ponorka-rc.cz
6. 4. **Multihlti Fest No.6:** Nšoči, Sek jsi bombónky, Cate
8. 4. Davová psychóza + support
14. 4. Distance, Empty Hall Of Fame, Needful Things, Sarcastix

TIPSPORT ARENA

Jerónymova 570/22, Liberec 7
www.tipSPORTarena.cz
11. 4. Michal David
14. 5. **European Tour 2012:** Alexandrovci (RU)

TOVÁRNA

budova továrny Ateso, Jilemnice
www.tovarnaklub.cz
14. 4. Sto zvířat

/ MORAVA

AMFITEÁTR SKALKY

Nový Jičín
29. 6. **Vítání prázdnin 2012:** Cookies, Gabriela Gunčíková

APOLLO 13

Barákova 12, Prostějov
www.apollo13pv.cz
7. 4. UDG
28. 4. Xindl X
25. 5. Luboš Pospíšil & 5P

BARRAK MUSIC CLUB

Havlíčkovo nábřeží 28, Moravská Ostrava
www.barrak.cz
7. 4. Záviš
8. 4. The Long Haul (UK), Veils (UK)
11. 4. Davová psychóza + support
13. 4. Unicore Night No. 5
17. 4. Wordly Savages (UK) + support
19. 4. Toxique
20. 4. Deflorace
21. 4. Coltcha Survival
24. 4. The Toasters (US), Vysoké napětí + support
26. 4. Zrní
27. 4. Salamandra
28. 4. První hoře

DŮM KULTURY MĚSTA
OSTRAVY, A.S.

28. října 124, Ostrava
www.dkmoas.cz
9. 4. Kamelot
11. 4. Peha (SK)
14. 4. Potichu Tour 2: Richard Müller
19. 4. Vojtěch Dyk, B Side Band
21. 5. **Vivaldianno 2012:** Jaroslav Svěcený, Michal Dvořák a další

> FAVAL MUSIC CIRCUS

Křížkovského 22, Brno

www.faval.cz

26. 4. Terror, Death Before Dishonor (US),
Take Offense

KAJOT ARENA

STAREZ-SPORT a.s., Křídlovická 34, Brno

www.kajotarena.cz

31. 5. Česká pojišťovna final tour 2012:

Pavol Habera & Team

15. 6. Evolution World Tour 2012:

Paul Van Dyk (DE)

KC SEMILASSO

Palackého 126, Brno

www.semilasso.cz

13. 4. Večer legend 2012 – 7. ročník:

Janis Joplin Revival

16. 4. Music From Mama Rosa:

Brian Blade (US)

18. 4. Vijay Iyer Trio (US)

20. 4. Jonathan Kreisberg Quartet

(US/GB)

25. 4. Donny McCaslin Group (US)

KOFOLA MUSIC CLUB

Bruntálská 72, Krnov

www.kofolamusicclub.cz

13. 4. Xindl X

20. 4. Kristina (SK)

27. 4. Abraxas

11. 5. Visací zámek

ROCK & ROLL GARAGE

Martinovská 3262/50, Ostrava – Martinov

www.garageclub.cz

11. 4. Best of Tour 2012:

Arakain a Lucie Bílá

25. 4. Harlej

STARÁ PEKÁRNA – HUDEBNÍ
KAVÁRNA

Štefánikova 8, Brno

www.starapekarna.cz

12. 4. Etno jaro 2012: Klezmehrin

17. 4. Jazz jaro 2012: Elisabeth Lohninger
Quartet (US)24. 4. Jazz jaro 2012: Helbock-Frick
Duo (AU)

2. 5. Jazz jaro 2012: Ondřej Galuška duo

9. 5. Jazz jaro 2012: Rotengam Group

15. 5. Jazz jaro 2012: Erika Kertesz &
Avenue (HU)

/ FESTIVALY

ostatní žánry

UNITED ISLANDS
OF PRAGUE 2012

21. 6. 2012 – 23. 6. 2012

Praha

www.unitedislands.cz

EUROFEST 2012

13. 4. 2012 – 14. 4. 2012

Šumperk

www.dksumperk.cz

MLADÍ LADÍ JAZZ 2012

13. 4. 2012 – 3. 5. 2012

Praha: Jazzdock, Jazztime,

Lucerna Music bar, palác Akropolis

www.mladiladijazz.cz

CROSSOVER SICKFEST VOL. 4

14. 4. 2012

Bzí u Železného Brodu

http://faking-crew.webnode.cz

FESTIVAL OTEVŘENÝCH
SKLEPŮ

14. 4. 2012 – 15. 4. 2012

Moravská Nová Ves, Prušánky, Hrušky,

Starý a Nový Poddvorov

www.otevrenesklepy.cz

OLOMOUCKÝ PIVNÍ
FESTIVAL 2012

30. 5. 2012 – 2. 6. 2012

Olomouc

www.pivnifestival.cz

Festival Youth For You(th)

18. 4. 2012

Brno: Moravské náměstí, sál B. Bakaly,

Metro music bar

http://youth4u.cz

Kociánova houslová
soutěž 2012

9. 5. 2012 – 12. 5. 2012

Ústí nad Orlicí

http://www.khs.cz/

APRÍLES 2012

28. 4. 2012

Praha – Stromovka

http://www.apriles.cz/

PRAŽSKÉ JARO 2012

12. 5. 2012 – 4. 6. 2012

Praha

http://www.festival.cz/

JANÁČKŮV MÁJ 2012

17. 5. 2012 – 8. 6. 2012

Ostrava

http://janackuvmaj.cz

Český pivní festival Praha 2012

17. 5. 2012 – 2. 6. 2012

Praha: Výstaviště Holešovice

www.ceskypivnifestival.cz

MILADAFEST 2012

18. 5. 2012 – 20. 5. 2012

Ústí nad Labem

www.miladafest.cz

TŘEM-FEST 2012

19. 5. 2012

Třemošná, Záluží u Plzně

www.tremfest.cz

NIGHT METAL FEST 2012

26. 5. 2012

Mšeno u Mělníka

www.nightmetalfest.cz

FRINGE FESTIVAL 2012

1. 6. 2012 – 9. 6. 2012

Praha

www.praguefringe.com

JAM ROCK 2012

14. 6. 2012 – 16. 6. 2012

Žamberk

www.jamrock.cz

PRAGUE CITY FESTIVAL 2012

29. 6. 2012 – 30. 6. 2012

Praha: Výstaviště Holešovice

www.cityfestival.cz

JAZZFEST BRNO 2012

11. 4. 2012 – 26. 4. 2012

Brno

www.jazzfestbrno.cz

FINÁLE 2012

23. 4. 2012 – 28. 4. 2012

Plzeň

www.filmfestfinale.cz

Jiří Bažant

zastupovaný OSA od 1. 5. 1945,

členem OSA od 1. 1. 1992

† 26. listopadu 2011

Autor populárních písní a skladatel filmové a televizní hudby, mimo jiné hudby k filmovým muzikálům Starci na chmelu a Dáma na kolejích. Jako pianista působil postupně v několika orchestrech a v roce 1959 vytvořil populární klavírní duo s Jiřím Maláskem.

Jiří Bažant se narodil 27. září 1924.

Sice vystudoval Vysokou školu ekonomickou a získal titul inženýra, rozhodl se ale pro dráhu profesionálního hudebníka. Celý život měl rád zvuk velkých orchestrů, kytarový rock mu nikdy nic neřikal. V současných písních mu chyběla především melodie. Někdy sám, jindy s Jiřím Maláskem, případně i s Vlastimilem Hálou skládal taneční a populární písničky (Chtěl bych mít kapelu, Potají, Tu kytaru jsem koupil kvůli tobě, Haló děťátko). Byl také autorem či spoluautorem hudby ke zhruba čtyřicítce divadelních her (Hrátky s čertem, Dům na nebesích), k téměř dvaceti filmům (Starci na chmelu, Dáma na kolejích), přibližně 140ti televizním inscenacím a seriálům (Ikarův pád, Tažní ptáci, Tři chlapi v chalupě, Pan Tau) a více než 140ti krátkým filmům animovaným, populárně vědeckým a reklamním.

Zdroj: Česká televize

†

Strouhal Jiří

Zouhar Zdeněk (člen OSA)

Klaus Antonín

Bažant Jiří (člen OSA)

Ptáček Václav

Ledečová Dagmar

Kos Bohumil

Zdráhal Josef

Topolský Dušan

Němec Ladislav

Bárta Jiří (člen OSA)

Vymyslická Milada

Vokál Václav (člen OSA)

Krejbič Oldřich

Ullrich Quido

Brož Jaroslav

Boráková Anežka

Matějka Milan

Marek Jaroslav

Velinský Jaroslav (člen OSA)

Vacek Miloš (člen OSA)

Úmrtí nahlášená v období
od 16. listopadu 2011 do 7. března 2012

Virtuální blamáž

Na podzim budou krajské a senátní volby, na které si brousí zuby nové malé strany. Proto i tato uskupení hledají vděčná předvolební témata. Účel světlí prostředky, a tak si vybírají hlavně témata, kterým veřejnost vůbec nerozumí, ale současně se jí nějak dotýkají. Ideální stav pro nalákání pozornosti i ze strany médií. Pak už zbývá jen připravit pár dokola se opakujících frází a může se začít s ovlivňováním potenciálního voliče.

Jedním z vděčných témat v poslední době je tzv. „svobodný internet“. Zřejmě každý z nás se setkal se službami WWW nebo e-mailem (elektronickou poštou). Je skutečně internet výsostně nedotknutelným médiem, kde je všechno dovolené? Je internet zcela jiný svět?

Internet je především zrcadlením našeho fyzického světa. Na internetu nalezneme obchody, bankovní služby, poštu, televizi, rozhlas a mnoho dalších služeb. Máme možnost pronajmout si fyzický prostor v kamenném obchodě a prodávat například boty, nebo si pronajmout virtuální prostor a pro stejnou komoditu si otevřít obchod elektronický. Pokud chceme provést nějakou finanční transakci, zajdeme na přepážku do banky nebo na poštu. Případně – díky elektronickému bankovníctví – tak učiníme prostřednictvím internetu z pohodlí domova.

A tak se ptám, proč se nám někteří snaží vsugerovat skutečnost, že internet je z pohledu zákona nedotknutelný? Je tahle takzvaná svoboda na internetu skutečným důvodem? Jaký je rozdíl mezi tím, když přijdu k výloze obchodu a závistivě do ní hodím kámen a tím, když útočím na internetové stránky někoho jiného? Jaký je rozdíl mezi tím, když si půjdte do banky vybrat peníze a poté vás někdo okrade a tím, když se někdo dostane k vašim úda-

jům o platební kartě prostřednictvím internetu? V obou případech musím hovořit stejnou terminologií. V prvním případě se jedná o jistou formu vydírání, případně vandalismus. V tom druhém, jednoznačně o zlodějně.

Chovat se jako vandal nebo krást „ve tmě“ a schovávat se v anonymitě internetu, je bezesporu lákavé a pohodlné. Proto ta hysterie okolo jakéhokoliv náznaku stavu, kdyby se mělo rozsvítit. Trošku mi to asociuje scénu s rozkradenou tombolou z Formanovského snímku Hoří, má panenka.

Objevují-li se projevy nedostatku odvahy cokoli podniknout vůči tomuto fenoménu doby, pak by bylo legitimní se ptát, proč mám platit daně? Vždyť tyto mají primárně sloužit k nastavení pravidel ochrany práv jedince ve společnosti, a to včetně internetu.

Máme ještě jednu možnost, také velice pohodlnou. Dobrovolně se odkázat do role pozorovatele postupné destrukce civilizace. Možná ne náhodou WWW v hebrejštině znamená dábelskou kombinaci 666.

Krásné jaro bez bezbřehého fanatismu vám přeje
Roman Strejček,
předseda představenstva

Roman Strejček

Český
You Tube™
FEST

iREPORT.cz
MUSIC & STYLE MAGAZINE

PŘIHLAŠ SVOJI KAPELU DO 23.4.
A ZAHRAJ SI NA NEJVĚTŠÍCH
ČESKÝCH FESTIVALECH!

- Jam Rock
- United Islands
- Prague City Festival
- Rock For People
- Sázava Fest
- Open Air Festival

**DOTÁHNI
TO NA
FEST!**

V porotě Tata Bojs,
Charlie Straight a další...

Bandzone.cz

Toužíte po profesionální nahrávce za nízkou cenou?

Myslíte si, že profesionálně znějící nahrávku lze pořídit jen ve velkém a drahém nahrávacím studiu? Nemusí to tak být, přesvědčte se o tom sami v nahrávacím studiu Psáry.

zvukové ukázky:
www.filipgemroth.com

nahrávací studio
psáry

facebook.com/nahravacistudiopsary e-mail: gemroth@gmail.com tel.: 737 058 374

REFERENCE: Michal Hrůza, High Five, Quite Quiet, Photolab, Viki, Patricie, Michael Foret, Sámer Issa, Martina Balogová, Toneless, Žofie Kabelková a další • **NAHRÁVACÍ MÍSTNOST:** 30 m² • **REŽIE:** 15 m² • **MIKROFONY:** AKG D112, Neumann KM184, Neumann TLM102, Rode K2, Sennheiser MD421U2, Shure Beta 57A, Shure SM7B, Shure SM57 • **PŘEVODNÍKY, MIKROFONNÍ PŘEDZESILOVAČE:** 2x M-Audio ProFire 2626, Universal Audio 710 Twin-Finity • **POSLECH:** Genelec 8030 • **DAW:** Pro Tools 9 • **NÁSTROJE:** Fender Classic '50s Telecaster, Squier Classic Vibe Duo-Sonic '50s, Squier Classic Vibe '60s Precision Bass, Gibson J-45 Rosewood, Martin 000-15, Recording King RD-16, Fender Blues Junior (USA), HOT Custom Bawler 25W, VOX AC30/6TB

